

ΔΗΛΩΣΙΣ: Ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου ἡ «Ἀττική Ἴρις» ἐξασφαλίσασα τὴν συνεργασίαν πολλῶν ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν τὰ πρῶτα φερόντων ἐν τοῖς γράμμασι, θέλει ἀποβῆ μοναδικὸν ἀνάγκωσιμα καὶ θέλει ἐφαρμόσει πρόγραμμα ὅπως νέον συνδιάζουσα τὸ σοβαρὸν μετὰ τοῦ ὠφελίμου καὶ τερπνοῦ.

Ἐκφράζομεν καὶ δημοσίως τὴν ἀπειρονήμων εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς εὐγενῶς συνεισφέροντας τὴν συνεργασίαν αὐτῶν.

Ἡ Διεύθυνσις

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΕΛΠΙΖΩΜΕΘΑ

Οὐδόλως ἀποδέχομαι τὰς ἀπέλπιδας φωνὰς τῶν πολιτικῶν φιλοσόφων καὶ ὀλίγων ἀνιστορήτων συμβούλων τοῦ ἔθνους, οἵτινες εἰκονίζουσι τὸ νεαρὸν ἡμῶν ἔθνος, ὡς

δῆθεν σηλπεδόνων μεστὸν καὶ ὡς κατεσκληκηνῶν γραιὶ ἐκπέμπουσιν ἐπιφωνήματα οἰμωγῶν περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ. Ἡ τοιαύτη ἐποπτεία εἶναι νοσηρὰ καὶ αἱ κρίσεις αὐτῶν κατὰ τὸ πλεῖστον ἡμαρτημένα. Βεβαίως οἱ ἔλεγχοι εἶναι ἀναγκαῖοι πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν κακῶς κειμένων, ἀλλ' οὗτοι δὲν πρέπει δι' ὑπερβολῶν νὰ ἐμπνέωσι τὸν ἀπελπισμὸν καὶ ἐμβάλλωσι τὴν νάρκην ἐν τῇ δράσει τοῦ ἔθνους. Καὶ ἀκριβεῖς ὅμως ἂν ἦταν οἱ λόγοι ἐλέγχουσι ἀξιοκατάκριτον ὀλιγοψυχίαν. Ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοίου, ὅστις ἐν τῇ μανίᾳ τῆς θαλασσης καὶ ἐν τῇ βιαιότητι τῶν καταιγίδων μεγαλοφώνως οἰμῶζει παρὰ τοῖς ἱστίοις καὶ τῷ πηδαλίῳ, εἶναι κούρος ὀλετήρ δυστυχῶν συμπλωτῆρων. Ναί. Ὁ ἀγαθὸς ναύκληρος δὲν θορνεῖ, ἀλλ' ἀντεχόμενος τοῦ πηδαλίου, ὀξέως παρατηρῶν τοὺς κινδύνους καὶ τοὺς ναυτίλους κελεύων καὶ τούτοις θάρρος ἐμπνέων διατηρεῖ ἀβλαβῆς τὸ πλοῖον καὶ σώζει τοὺς πλωτῆρας. Διὰ ταῦτα ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι ὁ περὶ τὰ γράμματα ὅπωςδήποτε ἀσχολούμενος καὶ μὴ ὑφ' ὧν φωνῶν χρυσῶν ἐλπίδων τεκμηριοῖ, ὅτι ἡ μελέτη τῆς ἱστορίας οὐδὲν σαφὸν δίδαγμα αὐτῷ ἐπορίσεται.

Βεβαίως τὸ ἡμέτερον ἔθνος ἐν τῇ πορείᾳ αὐτοῦ εὐρίσκει ἀντιδράσεις εἴτε διὰ τὰς ἀντιξοῦς περιστάσεις, εἴτε διὰ τὴν φιλοκτημοσύνην ἄλλων λαῶν, εἴτε καὶ διὰ τὰς κακὰς ιδιότητας, ἃς ὑπὸ τὴν σκληρὰν δουλοσύνην ἐκτίσασατο.

Καὶ ἄλλοι ὅμως λαοὶ εὐρέθησαν ἐν τοῖς δυσμενεστάτοις καιροῖς, ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὲν ἄκησαν νὰ περισυλ-

λέξωσι τὰς δυνάμεις αὐτῶν, ὅπως ἀγωνισθῶσι τὸν καλλιστέφανον τῆς προόδου ἀγῶνα. Οἱ ἀγῶνες οὗτοι ἀποτελοῦσι τὰς σεμντέρας καὶ εὐλοεστέρας σελίδας τῆς ἱστορίας τῶν λαῶν. Ἡ ἀντίδρασις εἶναι ἀναγκαῖος ὅρος ὅπως ἀναπτυχθῶσι καὶ δοκιμασθῶσιν αἱ δυνάμεις παντὸς ἀτόμου καὶ παντὸς λαοῦ. Οἰκτεῖρω δὲ τοὺς λαοὺς ἐκείνους, οἵτινες ἐν διηνεκεῖ ὀλιβιότητι καὶ εὐμαρείᾳ διάγοντες, σήπονται ἐν τοῖς τέλμασιν τῶν ἡδονῶν καὶ εὐφρωτιῶσιν. Ἡ ἀντίδρασις παρήγαγε τοὺς μεγάλους τῆς ἐπαναστάσεως ἀνδρας καὶ τὸ ἀνεμῶδες Αἰγαῖον, ἐν ᾧ ὁ συρρίττων βορᾶς ἐμβάλλει μανίαν εἰς τὰ παρλάζοντα τοῦ πόντου κύματα. ἐγένετο τὸ ὑγρὸν γυμναστήριον τῶν ἰταμῶν τῆς Πατρίδος ναυτίλων καὶ τῶν μεγαλοουργῶν τοῦ ἀγῶνος ναυάρχων.

Γεώργιος Μιστριώτης

Καθηγητῆς τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου.

ΟΙ ΤΕΧΝΙΤΑΙ

ΚΑΙ ΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ἡ καθολικὴ ψηφοφορία εἰσήχθη, κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη ἰδίως, σχεδὸν εἰς ἅπαντα τὰ πεπολιτισμένα κράτη. Ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχει ἀπὸ τοῦ 1848, ἐν τῇ Γερμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ καθιεροῦται ὑπὸ τοῦ συντάγματος τῆς 16ης Ἀπριλίου 1871, ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ ἐκλογικὴ μεταρρυθμίσις τοῦ 1867-1868 ἔδωκε τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου σχεδὸν εἰς ὅλας τὰς ἐργατικὰς τάξεις, ἡ δὲ τοῦ 1884-1885 συνεπλήρωσε τὸ ἔργον ἐν Ἰταλίᾳ ὁ ἐκλογικὸς νόμος τῆς 22ας Ἰανουαρίου 1882 ἵδρυσεν σχεδὸν τὴν καθολικὴν ψηφοφορίαν, ἐν Ἰσπανίᾳ ὁ νόμος τῆς 26 Ἰουνίου 1891 ἐπικρέμασε τὴν καθολικὴν ψηφοφορίαν, ἐν Βελγίῳ ἡ ἀναθεώρησις τοῦ συντάγματος ἐν ἔτει 1893 ἵδρυσεν τὴν καθολικὴν ἀλλ' ἀνίσον ψῆφον (suffrage universel plural)· ἐν Αὐστρίᾳ, ἐν ἔτει 1896, προσετέθη εἰς τὰς τέσσαρας ὑπαρχούσας τάξεις, νέα τάξις ἐκλογέων τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας κ.λ.π. κ. λ. π. Ἡ ἡμετέρα Ἑλλάς εἰσήγαγε λίαν ἠνωρὶς τὴν καθολικὴν ψηφοφορίαν, τὸ ἡμέτερον σύνταγμα καθιεροῖ, ὡς γνωστὸν, αὐτήν.

Ἡ καθολικὴ ψηφοφορία ἔχει ὡς ἄμεσον ἀποτέλεσμα τὴν ὑπερίσχυσιν τοῦ ἀριθμοῦ καὶ ἐπομένως τῶν ἐργατικῶν τάξεων, τῶν «τεχνιτῶν». Τὸ ζήτημα τῆς πολιτικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν τεχνιτῶν εἶνε αὐτὸ τὸ ζήτημα τῆς πολιτικῆς μορφώσεως τοῦ λαοῦ. Ἐκαστος ἐννοεῖ τὴν σπουδαιότητα τοῦ ζητήματος καὶ ἐν τούτοις, ὅτε τὸ ἔτος τοῦτο ἱδρῦθη διὰ πρώτην φοράν ἐν τῇ Ἐταιρίᾳ

των Φίλων του Λαού μάθημα στοιχείων δημοσίου δικαίου και πολιτειολογίας διά τους τεχνίτας, τινές, «τεχνίται» υποσημαιόμενοι, κατέκρινον αυτό διά του τύπου: «τί νά τά κάμωμεν αυτά;» ήρώτων οί πολιτικοί ούτοι. «Ακοντες ένεθυμήθημεν τά του 'Αριστοτέλους (πολ. Ζ', ή, 2): «Φκνερόν ώς έν τή κάλλιστα πολιτευομένη πόλει ούτε βάνχυσον βίον ούτ' άγορζιον δει ζήν τους πολιτάς» ούδ' έδει γεωργούς είναι τους μέλλοντας έσεσθαι πολιτάς» δει γάρ σχολής και προς την γένεσιν τής άρετής και προς τας πράξεις τας πολιτικάς». Νομίζομεν όμως ότι οί τεχνίται δύνανται νά μορφώνται πολιτικώς και νά γίνωνται καλοί πολίται.

Έκαστος τεχνίτης, πολίτης ών, όρειλει νά γνωρίζη δύο τέχνας, την ιδιωτικήν αυτού τέχνην και την δημοσίαν τέχνην, την πολιτικήν ή γνώσις τής δευτέρας ταύτης ήτις είναι «ή μεγίστη πικρών» ώς την άποκαλεί ό 'Αριστοτέλης, και έντως «βασιλική», ώς την όνομάζει ό Πλάτων, έξικρει τον κάτοχον αυτής και τον καθιστά έντως «βασιλικόν»

Ό τεχνίτης, πολίτης ών, είναι και δημόσιος λειτουργός, άληθής άντιπρόσωπος τής πολιτείας έν τή έργω του εκλέγειν, ώς ό βουλευτής είναι δημόσιος λειτουργός και άντιπρόσωπος τής πολιτείας έν τή έργω του νομοθετείν' ώς δέ δέν επιτρέπεται τή τελευταίω τούτω νά άδικορρή προς τας πολιτειολογικάς γνώσεις επί τή λόγω ότι είναι «τεχνίτης», ικτρός, δικηγόρος, έμπορος, ούτω και ό πολίτης, «οιονδήποτε και έν μετέρχηται επάγγελμα, όρειλει νά μορφώται πολιτικώς. Πολλάκι των πολιτειών τής βορείου 'Αμερικής άπαιτούσι παρά του πολίτου, όπως ούτος έχη τό δικαίωμα του ψηφίζειν, νά γνωρίζη νά έρμηνεύη άρθρα τινά του συντάγματος.

Πώς πολίτης όρειλει απέστραθαι και δύνασθαι και έρχειν καλώς», ό έστι κατ' 'Αριστοτέλην, ή άρετή του πολίτου. 'Ιδού τό κύριον μέλημα του παρόντος, κατόπιν δέον νά φροντίση τις περί άλλων ή νόμων. «Ό νόμος ούχ οίος ποιείν άρχούς και δικαίους τους πολίτας» έν δέ οί πολίται μή ώσιν ενάρητοι, έν δέν γνωρίζωσιν άρχεσθαι και έρχειν καλώς, ά νομοθετικά συγκαί άλλαχαι ούδεμίαν σχεδόν έχουσι σημασίαν, κακών πρόξενοί γίνονται μάλλον, διότι «τό ρχδώς μεταβάλλειν έκ των υπαρχόντων νόμων εις έτέρους νόμους κινούσ, άσθενή ποιείν έστι την του νόμου δύνάμειν». ('Αριστ. πολιτ. β' ή § 14) Πολλοί νόμοι έν τή πολιτεία είναι δειγμα δικηγορας corruptissima republica, plurimae leges.

Η δημοσία γνώμη είναι, ίδία παρ' ήμιν ό πρώτος ένοχος τής άτελώς πολιτικής μορφώσεως του λαού. Είθε οί νεώτεροι 'Ελληνες νά ήθεωρούμεν άχρήστους και ούχι φιλησυχούς εκείνους, οίτινες είναι άδικαίς πολιτικών γνώσεων και άδιάφοροι. Οί νεώτεροι 'Ελληνες ής μιμηθώμεν τους συγχρόνους του Περικλέους' εκείνοι, ώς έλεγεν ό μέγας πολίτης έν τή επιταγία του, είχαν διάφορον γνώμην περί των τοιούτων πολιτών: «'Ενι τε τοίς αύτοίς οικείων ήμν και πολιτικών έπιμελειαι και έτερη προς έργα τετραχμμένοις τά πολιτικά μη ένδεώς γνώναι' μόνοι γάρ τόν τε μηδέν τώνδε μετέχοντα ούκ άπαράγομα, α.λ.λ' άχρειοι νομίζομεν».

Νικόλαος Ν. Σαρίπολος

Υφηγητής του Συναγματο. δικαίου έν τή 'Εθν. Πανεπιστημιά

Ού χρά δέ την γυναικα δεινήν έν τοίς πολιτικοίς άλλ' έν τοίς οικονομικοίς είναι.

(Γρωμικόν Θεοφράστου)

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΛΙΜΑΞ

Φκντασθήτε μίαν εύρεινν προς τά κάτω και στενήν προς τά επάνω και λίαν ύψηλήν κλίμακα εκ χιλίων βαθμίδων στηριζομένη επί έδάφους σκοτεινού και ύψομένην κατ' εύθεινν προς τον ούρανόν, φωτιζομένην δέ βαθμίδων καθ' όσον ύψούται μέχρι νεφελών και φθάνουσαν μέχρι θρόνου ύψιστου και μεγίστου, κατχυγαζομένην υπό φωτός άπλέτου και πηγχύρυσου, του οποίου φωτεινότερον νά μη δύνανται ή φκντασθαι νά συλλάβη.

Επί των βαθμίδων τής κλίμακας ταύτης φκντασθήτε συνωθούμενα άμέτρητα πλήθη ανθρώπων άγωνιζομένων λυσσώδώς ν' αναβώσι προς την κορυφήν ένθα τό φώς και ό θρόνος τής δόξης του πλούτου και τής ισχύος και νά μακρυνθώσι του σκοτεινού βορβόρου των κατωτάτων βαθμίδων ένθα ή άδοξία, ή πείνι, ή περιφρόνησις και ή άρνησις.

Τί θέμα εξισίως θαυμάσιον και εξισίως οίκτρον! Δέν ύπάρχει μία βαθμίδς κενή έν τή άπειρία εκείνη των βαθμίδων. Ηόσοι έρωτισμοί, και φιλοδοξία και χρηστότητες. και άτιμίαι άναρχιχώνται άποθούσαι άί μέν τας δέ, άσθμαίνουσαι, δάκνουσαι, λακκίζουσαι όπως πριν ή τους κατ'άβδη ή θάνατος αναβώσιν όσ.ν δυνηθώσιν ύψηλότερον προς τό φώς εκείνο τό άπκστράπτον εις την κορυφήν τής πελωρίας κλίμακας!

Και άναρχιχόμενοι, όλισθκίνουσι πολλοί ή άποθούνται και πίπτουσιν εις κατωτέρως βαθμίδας, ένω άλλοι ύπερπηδώνσι πολλὰς βαθμίδας όμοϋ, είτε διά τής ιδίας δυνάμεως είτε εκ τύχης φθνούμενοι υπό των άλλων. Οί πλείστοι άποθνήσκουσιν επί τής βαθμίδος εις ήν κατώρθωσαν νά φθάσιν και όλίγοι όλίγιστοι μόλις επί των δακτύλων άρθιμούμενοι φθάνουσιν εις την κορυφήν έν μέσω των έπενρημιών τής όλης κλίμακας.

Όσον ύψηλότερον εύρίσκαται ό αναβάτης τόσο μείζονος δόξης άπολαύει παρά τοίς άλλοίς.

Αλλά ύπάρχει έν άλλο γέρας πολύ τιμιώτερον τής δόξης ταύτης, διότι είναι πολύ μάλλον δυσπόκτητον: Ό θαυμασμός προς τον εξ' ιδίας μόνης δυνάμεως εκτελέσαντα την μεγαλειότεραν άνάβασιν, ό θαυμασμός προς την τιμήν.

Ω! αυτός είναι σπανιότατος, είναι τόσο σπάνιος, ώστε πολλὰι δόξαι όμοϋ δέν καπορθούσι νά τον άντιταθώσιν.

Ίδέτε τον αναβάτην εκείνον, όστις κατώρθωσε διά τής ιδίας αύτου δυνάμεως ν' αναβή από τής 10ης μέχρι τής τής 500ης βαθμίδος. Έκει γεννήξ έν τέκνον και άποθνήσκει. Το τέκνον του εύρεθέν ήμν τή γεννήσει του εις τό μέσον τής κλίμακας, έχει δωρεάν και άκουσίως την δόξαν του ύψους, αλλά δέν έχει την τιμήν τής αναβάσεως, ήτις άνήκει ολόκληρος εις τον πατέρα του.

Εύρεθέν όμως άκόπως εις τό μέσον τής κλίμακας έν αύτē τή άρχή τής ζωής του έχει εύκολότεραν και άσφαλεστέραν εκείθεν την άνάβασιν μέχρι τής 700ης βαθμίδος. Περιλούεται υπό του φωτός τής δόξης και του πλούτου καίτοι μετρίως κοπιόσκν. Έγεννήθη έν τή δόξη αλλά δέν απέκτησεν.

Αλλος γεννάται εις τό άκρότατον ύψος τής κλίμακας, επ' αύτου του θρόνου. Δόξα εις τό ύψος, άλλ' όχι τιμήν εις την άνάβασιν! Όποις περιφρόνησις ήθελε τον κατωκαλύψει έν ένγεννητο επί των κατωτέρων βαθμίδων τής κλίμακας άποστάζων αίμα και ιδρώτα όπως άναρχιχθη έκεί κατά τινας βαθμίδας, προσκόπτων, παραγκω-

νιζόμενος, πκλκίων, άποθούμενος υπό των άλλων έν τή άφκνειξ και έν τή σκιά!

Ό άλλοτε δούλος έφοβείτο τον κύθεντην του ήδη έν τή κοινωνική δουλεία έλευθερος δοξάζει τον εκ τύχης εύρεθέντα ύψηλά διότι και αυτός τον φοβείται. Πάντοτε ή αύτē άδυναμία τής ψυχής και του νοϋ ταπεινούμένη πρό τής τυχαίας λαμπρότητας και θούσας θαυμασμόν εις την ήλιθίαν έπιτυχίαν.

Διά τουτο είναι μαροί οί ζητούντες την άνατροπήν τής κλίμακας ταύτης άντι νά ζητώσι την μόρφωσιν και άπελευθέρωσιν τής διανοίας ήτις άνεστήλωσεν αύτήν!

Ίωάννης Φραγκιάς, δικηγόρος.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΚΑΙ

Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

«'Εν γένει μετάζωηρας εύρεσκειας ακολουθώ την εύφρόσυτον εξάνθησιν τής πολυμελούς άναπτύξεως και κοινωνικής δράσεως του γυναικειου φύλου παρ' ήμιν, εξ ής άπεκδέχομαι οια τό μέλλον πολλά τά καλά.

Μοί ήμιλείτε περι τής ιδρύσεως τής Δραματικής Σχολής, και αναφέρετε περι τής έντελους άποχής και ψυχρότητός μου. Κατά τουτο με άδικείτε, διότι ή άνάστασις του 'Εθνικού θεάτρου ύπέρηξεν άείποτε τό προσφιλέστερόν μου όνειρον' πιστεύω, δέ άδιστακτως ότι, έν πολλά όρειλη ή πατρις εις τον λαοφιλή ήμιν Βασιλέα, διά την μεγαλειόβυλον Αυτου ταύτην ιδίαν πρωτοβουλίαν, θέλει στέψει την μνήμην αυτού ή ύστεροφημία δι' άμάρντων άνθρώων. Και εγώ δέ, έν από τριακονταετίας ύπερ ένταρκώσεως του όνειρου τούτου εργάζομαι, τους όφθαλμούς; είχον διαρκώς προσηλωμένους εις την πατρίδα, και καταλαυθάνομαι υπό άφάτου άδημονίας όσάκις μοι άγγέλλεται ή έπιτυχία των άσθενών δοκιμιών μου επί Εύρωπαϊκών σκηνών, διότι αναλογίζομαι ότι ταύτα γνησίως 'Ελληνικά και φλογερώς πατριωτικά, έγράφησαν επί τή έλπίδι άναβιώσεως τής 'Εθνικής σκηνής, και ούχι όπως άνευφημώνται, ύπερ άζίαν, υπό των ζένων. Το ένδιαφέρον μου έπομένως ύπερ του 'Εθνικού θεάτρου μένει και θέλει μένει ζωηρότατον μέχρι τής έσχάτης μου πνοής. άλλ' ή άτομική μου συμμετοχή έξαρτάται εξ άλλων παραγόντων. Έάν ιδώ ότι πρτανεύουσιν έν τή σερμνφ τεμένει ή έμβριθεία, ή εύθυδικία και ό ακοίμητος ύπερ τής τέχνης έρωσ, όστις μόνος ύπισκνείται την έπιτυχίαν, θέλω προσέλθει και εγώ, κομίζων τά έλαφρά έφοδιά μου του παρελθόντος και μέλλοντος, ένω έν πισθώ ότι εισέδυσαν φεϋ, ώς εις τόσα παρ' ήμιν άλλα, τά ταπεινά ένστικτα τής έμπαθείας του δεσποτισμού και τής λαθορχείρας, ούδ' έθ' πλησιάσω ποτέ εις τό καθήδρμα. όπως μη θρηνήσω επί του τάφου μιάς έτι φαινής χιμαίρας.

Αλλ' εύχηθώμεν, έν τούτοις τά βέλτιστα έν πάση δέ περιπτώσει περι των διακαών αίσθημάτων μου μαρτυρεί τό εξής μικρόν έπεισόδιον. Κατά την βραδυτάτην έν 'Ελλάδι διαμονήν μου περι ής άνωτέρω ώμίλου, και όλίγον μετά την άφιξίν μου έξερχόμεν των 'Ανακτόρων, προς τό έσπέρας. Τό σκότος ήν ήδη βαθύ και έβρεχε ραγδαίως, με άνέμενον δέ εις τό επί των 'Εξωτερικών 'Υπουργείων, άλλ' είχαν ακόμη όλίγας στιγμάς, και διάταξα τον ήνίοχον νά σπύση προς τό νεόδμητον θεάτρον. Έκει, έν μέσω του έρέβους και τής βροχής διέκρινα άμυδρώς διά πρώτην και τελευταίαν φοράν την όντως καλ-

λιτεχνικήν πρόσοψιν του κριρίου, όπερ θεωρώ ως την Κιβωτόν τής μελλούσης έθνικής φιλολογίας, ίσως δέ θά ήμην άνελικρινής, έν διεσθεβαίουν ότι πάσαι αί κατά την στιγμήν εκείνην τής ίσρας συγκινήσεως καταπεσούσαι επί των χειρών μου σταγόνες, δέν προήρχοντο εκ των νεφών »

Οί γλαφυροί και πατριωτικοί ούτοι λόγοι είναι του κ. Κλέωνος Ραγκαβή έν επιστολή αυτού άπευθυνομένη προς γνωστήν ένταύθα λογίαν.

Και τώρ έμαθεν ό κ. Ραγκαβής καθώς και πώς 'Ελλην ότι ή συσταθείσα δραματική σχολή διελύθη, ήρημώθη κ' εκλείσθη κατά την άπουσίαν του βασιλέως πρό όλίγων ακόμη ήμερών. Κ' εκλείσθη κατόπιν τής παραιτήσεως πολλών μαθητών και μαθητριών, ένεκα τής καταπατήσεως του κανονισμού τής σχολής ύπ' αύτων των διευθυνόντων κατά τρόπον σκανδαλωδέστατον. Κ' έμαρνήθη ό έπρός ζήλος τόσων νέων και νεανίδων με τάλαντον έτοιμών νά θυσιάσωσιν ύπερ τής άναστήλωσεως του έθνικού θεάτρου και αύτό τό μέλλον των και δειχθέντων άνωτέρων πάσης προλήψεως... Και μίαν άπογοήτευσιν ήσθάνθη επί πλέον πώς φιλόπατρις 'Ελλην.

Ήμεις δέν άπολέσαμεν εισέτι πάσαν έλπίδα και άποτεινόμεθα προς τον πρώτον των 'Ελλήνων τον Βασιλέα,

Μεγαλειότατε!

Ένταύθα έγεννήθη και άνεπτύχθη τό θεάτρον υπό των ένδόξων ήμιν προγόνων και είναι άληθώς αίσχος ήμεις οί έλευθεροί άπόγονοί των νά φαινόμεθα ανάξιοι όπως έχωμεν έθνικόν θεάτρον. Είπον τινές ότι θά μετακληθώσι ζένοι ήθοπειοί όπως παριστάνωσιν εις τό έθνικόν ήμιν θεάτρον διά τό όποιον έδαπανήθη τόσον χρέμα, τουτο θά άπετέλει άληθώς ύβριν προς την έλευθεραν 'Ελλάδα 'Ελπίζομεν και πιστεύομεν άκαρδάντως ότι ύπάρχει και έδώ ύπολανθάνον καλλιτεχνικόν αίσθημα και εις ύμιας εγκνεται ή άποκάλυψις τούτου και ή άνάπτυξις αυτού διά μόνης τής προσωπικής ύμιν έπεμβάσεως και υπό τον άυστηρόν έλέγχον ύμιν τιθεμένου του έθνικού θεάτρου και τής άναυστάσεως τής δραματικής σχολής. Τότε θέλετε πεισθή περι τής άληθείας των πεποιθήσεών μας Μεγαλειότατε!

Η ΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ:

Ούδεμία του κόσμου πόλις διακλμπει ούτω φαινή και αίγλήσσει έν τή τής ανθρωπότητος ιστορία, ως ή πόλις των Αθηνών. Ούδεμιας ή άνάμνησις φαιδρύνει τας ψυχάς των πεπαιδευμένων ούτως ως ή άναπαράστασις του τηλχυγούς προσώπου του δαιμονίου τούτου πτολιέθρου τής Αθηνάς.

Τά συγκινητικώτατα γεγονότα, ύψίστης φιλοπατρίας έργα, άνυπέρθλητος προς την έλευθερίαν άγάπη, αξιοθαύμαστα διανοητικής και πρακτικής δυνάμεως μεγαλουργήματα, άγνόταται ήθικαί άρχαί, τελειότης περι τε την σύλληψιν και την αίσθητήν πράστασιν του καλου και του αγαθού και συνελόντι ειπείν πάσαι αί ύψισται και κάλλισται παναρμονίου ψυχής μετ' άπαρκαμίλλου χάριτος εκδηλώσεις συνδέονται έν τή μνήμη του λογιου ανθρώπου μετά τής θαυμαστής ταύτης πόλεως.

Οί βασιλείς αύτης προς άπάτην των πολεμιών πενιχράν έπκίπτου στολήν ένδύόμενοι και σχηματιζόμενοι ότι φρύγανκ συλλέγονσι ζητούσι και εύρίσκουσι τον θάνατον

έν τῷ ἐχθρῶ στρατοπέδῳ τὴν ἰδίαν ζωὴν ἀντὶ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως ἀντικαταλλάττομενοι.

Αἱ μεγάλοι φῦγοι καὶ γενναῖαι βραβεία κτλ τῆς τῆς πατρίδος ἀγάπῃ ὑπεράνω τῆς μητρικῆς στοργῆς τιθέμεναι παραδιδόσκειν ἐκούσιως τὰ φίλτατα ἱερὰ ὑπὲρ αὐτῆς σφάγιον.

Ἡ πόλις αὕτη ἐγένετο εὐδαιμονούντων ἡδίστη διατριβή, δυστυχούντων ἀσφαλεστάτη καταφυγή, φυγάδων ἄσυλον, τῶν ἀδυνάτων προστάτις καὶ πρόμαχος, τῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας, δικαίου, μαχομένων προθυμότητος ἀρωγὸς καὶ ἐπίκουρος. Μήτηρ ἀριστοτόκος, τροφὸς Μακροθωνομάχων καὶ Σκλαμεινομάχων, μοναδικὸν παράδειγμα ἀνιδιοτελοῦς προμάχου τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας παρ' οὐδὲν τιθεμένη τὴν ἀπράγμονα ἡσυχίαν καὶ εὐμερίαν, ὧν οἱ ἄνθρωποι περιδεῶς ἀντέγονται, καταφρονούσα πλούτων καὶ οὐσιῶν, ὑπὲρ ὧν ἄλλοι τὰ πάντα τολμῶσι καὶ μηχανῶνται, ἀφειδούσα σωματίων καὶ τοῦ πολυτιμοτάτου ἀγαθοῦ, τῆς ζωῆς.

Ἡ ἐξοχος ἀνδρεία τῶν τολμητῶν καὶ κινδυνευτῶν πολιτῶν αὐτῆς κατέστησεν αὕτη πᾶσαν μὲν γῆν βετὴν, πᾶσαν δὲ θάλασσαν πλωτήν. Τὰ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τροπαικὰ αὐτῆς κινῶσι τοὺς ὕμνους καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐμπεδοῦσι τὴν πεποίθησιν αὐτῶν περὶ τῆς ἐδραϊότητος τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας.

Τὸ ἀνιδιοτελὲς καὶ ἀφιλόπρωτον φρόνημα τῆς πόλεως ταύτης, τὸ ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς Ἑλλάδος κινδύνους διαλάμπων, κινεῖ τὸν θυμακμόν καὶ τὴν ἀγάπην πάσης ἀγαθῆς ψυχῆς καὶ ἀνυψοῖ τὴν ἀρετὴν τῶν τέκνων αὐτῆς ἐν τῇ συνειδήσει τῆς ἀνθρωπότητος εἰς ἀπρόσιτα ἠθικῆς τελειότητος ὕψη.

Ἐν Σαλαμῖνι καταδέχεται ὄψεις καὶ ἐξουθενισμούς· ἐν Πλαταιαῖς παραχωρεῖ τοῖς Ἀρκάσι τὴν αὐτὴ ἀρμόζουσαν τιμητικὴν τῆς μάχης τάξιν. Ἰνα τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐλευθερίαν ἐξασφαλίσῃ.

Τὸ ὄνομα αὐτῆς κατέστη τῶν λαῶν ἡ γὰρ καὶ ἡ ὑπαρξίς αὐτῆς ἐγγύησις τῆς ἀνθρωπίνης ἐλευθερίας.

Οἱ περιδεεῖς διὰ τὰ ἀπειλούμενα τοῦ ἀνθρώπου ὑψίστα ἀγαθὰ πρὸς αὐτὴν ὡς πρὸς σωτήρα ἀτενίζουσι καὶ παρ' αὐτῆς τὰ κράτιστα ἀπεκδέχονται.

Οἱ πρὸς μεγάλας πράξεις ὀρμῶντες τὸν ἐπικινον καὶ τὴν εὐφημίαν ταύτης τῆς πόλεως ἔχουσι ὡς κέντρον τῆς φιλοτιμίας αὐτῶν. Πρὸς τὴν γνώμην τῆς πόλεως ταύτης ἀτενίζουσι πάντες ὡς πρὸς γνώμονα καὶ κανόνα. «Τὰ ὕψ' ἡμῶν κριθέντα τοσάυτην λαμβάνει δόξαν, λέγει ὁ Ἰσοκράτης (Πανηγ. ἰβ' ἐν τέλει), ὥστε παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαπᾶσθαι».

Ὅτε τὰ πολέμια στρατόπεδα Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων ἴσταντο ἐν Πλαταιαῖς ἀντιμέτωπα καὶ θεὸς κατεῖχε τὰς ψυχὰς τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων περὶ τῆς ἐκβάσεως, ὁ βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων Ἀλέξανδρος ὁ Ἀμύντου παρὰσχυρθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀκατασθέντος ρεῦματος τῆς Περσικῆς στρατικῆς ἐτρεῖτο ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦ Μακεδονίου ὡς φρουρούμενος λέων, ἀλλὰ μεγάλως κηδόμενος συναπάσης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀντ' ἐλευθέρως δεδουλωμένην μὴ ἀνεγόμενος νὰ ἴδῃ αὐτὴν ἐν βεθείῃ νυκτί, ὅτε τὰ στρατόπεδα ὁ ὕπνος ἐν ἄρχῃ κατεῖχε ἡσυχίαν, εἰς τὸ τῶν Ἀθηναίων ἦλθε στρατόπεδον ἐφ' ἵππου, ἵνα τοῖς Ἀθηναίων στρατηγοῖς ἀνακοινώσῃ τὰ τοῦ Μακεδονίου σχέδια περὶ τῆς ἐπικειμένης μάχης καὶ συμβουλεύσῃ αὐτοῖς τὰ δέοντα ἐπὶ μεγίστῳ τῆς ζωῆς αὐτοῦ κινδύνῳ. Ἀπεργόμενος δὲ εἶπε τὰ δέξιοι μνημόνευται ἐκείνη πρὸς τοὺς στρατηγούς τῶν Ἀθηναίων: «ἦν δὲ ὑμῖν ὁ πόλεμος κατὰ

νόον τελευτήσῃ, μνήσθητε καὶ ἐμοῦ ἐλευθερώσιος πέρι, ὅς Ἑλλήνων εἵνεκεν οὕτω ἔργον παράβολον ἐργασμαί ὑπὸ προθυμίας α(΄Ηρ. 1,44).

Ὁ δὲ μέγας Ἀλέξανδρος τὰ πρωτόλεια τῆς δαφνηφόρου κατὰ τῶν Περσῶν ἐκστρατείας αὐτοῦ εἰς Ἀθήνας ἐπεμψεν ὡς εὐγνώμονα φόρον πρὸς τὴν πόλιν τὴν εὐ καὶ καλῶς φιλοτεχνήσασαν τὸν ἀγλακόμορον Ἑλληνισμόν, ὅστις τὴν τε ψυχὴν δυνάμειος καὶ φρονήματος ἐπέπλησε καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ὡς ὁδηγὸς ἀστὴρ διεφώτιζεν.

Τὸ ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ὑπέροχον ἀξίωμα τῶν Ἀθηναίων ἀπορρίπτων ὁ Πύθιος Ἀπόλλων ἀνεκέρυξεν αὐτάς («ἐστὶν τῆς Ἑλλάδος»), ὁ δὲ Πίνδακος προσεφώνησε τὰς Ἀθήνας, «ἰστέφανους καὶ αἰοδίμους καὶ κλεινάς, Ἑλλάδος ἔρεισμα, δικιμόνιον πολιέθρον».

Ἐάν τούτοις προσθῶμεν τὸν ἐξοχὸν καλλιτεχνικὸν βίον τῆς ἀληθῶς «πολυηράτου εὐάνδρου γῆς Κέκροπος (Ἀριστοφ. Νεφ. στίχ. 300),

οὐ σέβας ἀρήτων ἱερῶν, ἵνα μιστοδόκος δόμος ἐν τελεταῖς ἀγίαι· ἀναδείκνυται, οὐρανίους τε θεοῖς δωρήματα, ναοὶ θ' ὑψηροφειδῆς καὶ ἀγάλματα καὶ πρόσδοτοι μακάρων ἱερότατοι, εὐστέφανοι τε θεῶν θυσίαι θαλαῖαι τε παντοδαπαῖς ἐν ὄραις, ἢ τ' ἐπεροχόμενον Ἰσομία χάρις εὐκαλῶδου τε χορῶν ἐρεθίσματα καὶ Μοῦσα βαρῦδρομος αὐλῶν».

τότε θὰ δικαιοσύμην πληρέστατα τὸν Περικλέα μετ' αὐχμηρατος ἀναφωνοῦντα τὰ περιώνυμα ἐκείνη φιλοκαλοῦμεν μετ' εὐτελείας καὶ φιλοσοφοῦμεν ἀνευ μαλακίας καὶ «ἢ τε πᾶσα πόλις παιδεύσις ἐστὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ καθ' ἕκαστον ὁ αὐτὸς ἀνὴρ παρέχεται τὸ πῶμα αὐτῶν ἐπὶ πλείεστα εἶδη καὶ μετὰ χροτίων μάλιστα εὐτραπέλως».

Μεγάλῃ μὲν ὄντως καὶ θυμακστὰ τάνδραγαθήματι, δι' ὧν παιδὲς Ἀθηναίων ἐν Μακροθωνίῳ καὶ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ἐθάλλοντο φεικνὴν κρηπίδ' ἐλευθερίας, εἶτα δ' ἐν Σκλαμῖνι καὶ Μυκάλλῃ καὶ Πλαταιαῖς ὡσπερ ἀδελφάντινοι στύλοι στηρίζοντες τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος παρέδωκαν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. Ἀλλ' ἐτι μείζονα καὶ θυμακστότερον καὶ οὐδεμίαν ὑπερβολὴν καταλιπόντα εἰς τὰ ὑπὲρ τῆς δικαιοδικῆς καὶ ἠθικῆς τοῦ ἀνθρώπου τελειώσεως ἀγωνίσματα τῆς πόλεως ταύτης· διότι τὰ πολέμικα τροπικὰ κέκτηνται τὸσην μόνον ἀξίαν ὅσης ἀνθρωπίνης προόδου ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ γίνονται.

Ὁ Πλάτων παρεβάλλων τὰ πολέμικα κατασθῶματα τοῦ Μιλτιάδου, τοῦ Θεμιστοκλέους, τοῦ Ἀριστείδου, τοῦ Κίμωνος, τοῦ Περικλέους πρὸς τὸν ἀληθῆ σκοπὸν τῆς πολιτείας, τὴν ἠθικὴν τοῦ λαοῦ ἀνύψωσιν, κλεῖ αὐτὰ φιλανθίας, τοὺς δὲ πολυῦμνητους ἐκείνους ἀνδρας χρησίμους μὲν τῆς πόλεως ὑπηρετίας γενομένους, ἀστοχῆσαντες ὅμως τοῦ κυριωτάτου σκοποῦ, διότι ἠμέλησαν τῆς ἠθικῆς τοῦ λαοῦ μορφώσεως.

Πρὸς ταύτας τὰς ἠθικὰς τῆς πόλεως ὑπηρεσίας ἀφ' ὧν ὁ Ὀλύμπιος Περικλῆς ἐκάλεσε τὰς Ἀθήνας παιδεύσιν τῆς Ἑλλάδος, ὁ δὲ θεῖος Πλάτων προταρεῖται σιγῆς, ὁ δὲ νῦν πεπαιτισμένος κόσμος ὁ τεσσάρων καὶ εἰκοσίν ἐτι αἰῶνων τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ πρὸ ὀρθολογῶν ἔργων ἀνακηρύττει αὐτάς αἰώνιου παιδαγωγείου τῆς ἀνθρωπότητος· διότι

Ἐξ Ἀθηναίων ἐκηρύχθησαν αἱ τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου θεραπεύουσαι καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ βελούτα συγκαινοῦσαι μεγάλα καὶ ὑψηλὰ ἀλήθεια.

Ἐν Ἀθήναις τὸ πρῶτον ἀνεφώθησαν εὐρεῖαι αἱ πύλαι κόσμου ἀοράτου, αἴθλου, νοητοῦ, αἰδίου, οὐ τὸ κέντρον ἀποτελεῖ ἠθικὸς κυβερνήτης καὶ μισθοποδότης Θεός.

Ἀθηναίου τὸ ὄμμα εἰσέδω κατὰ πρῶτον εἰς τὸ πεδίον τῆς ἀληθείας καὶ ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ περὶ τοῦ ὑπερουρανίου τόπου, ὃν οὔτε τις ὑμνήσῃ πῶ τῶν τῆδε ποιητῆς οὔτε ποθ' ὑμνήσῃ κατ' ἀξίαν (Πλάτ. Φαίδρ. κεφ. 27 κέξ.).

Ἐντεῦθεν αἱ περὶ ἀθανασίας τῆς ψυχῆς φιλοσοφικαὶ ζητήσεις καὶ ἀποδείξεις.

Ἐνταῦθα πρῶτον ἀνεπτύχθη, καθωρίσθη καὶ παρεδόθη τῇ ἀνθρωπότητι σταθερὰ καὶ ἀνκλιόωτος ἡ ἐπιστημονικὴ μέθοδος, ἡ ἀποδείξις, ἡ ἐπαγωγὴ, τὸ πείραμα.

Ἐντεῦθεν ὁ κόσμος ἐδιδάχθη τὸν ἀγνόν, τὸν ἄδολον, τὸν ἐνθουσιῶδη πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἔρωτα καὶ τὴν ἀπροκατάληπτον αὐτῆς ζήτησιν, τὸν κυριώτατον τοῦτον ὄρον πάσης ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης.

Ἐντεῦθεν ἐξήρχοντο τὰ κηρύγματα: οὐδένα ἡ φύσις δούλον ἐποίησε, φύσει πάντες εἰσὶν ἐλεύθεροι, νόμῳ δὲ ὁ μὲν δούλος, ὁ δὲ ἐλεύθερος. Ἐντεῦθεν ἡ περὶ ἰσοτιμίας καὶ ἰσηγορίας πάντων τῶν ἀνθρώπων ὑψηλὴ διδασκαλία, ἡ βῆσις πάσης λογικῶν ὄντων πολιτείας καὶ εὐδαιμονίας.

Ἐξ Ἀθηναίων ἡ περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς πολιτείας ὀρθὴ διδασκαλία, τὰ περὶ ἀρετῆς καὶ δικαιοσύνης καὶ τοῦ ἠθικοῦ καθόλου βίου ἀδρά διδάγματα.

Ἐξ Ἀθηναίων ἡ τὴν θρησκευτικὴν καὶ ἠθικὴν τῆς ἀνθρωπότητος συνειδήσιν ἀνακαύουσα καὶ θερμαίνουσα τεολογικὴ τῆς φύσεως ἐξήγησις.

Πάντων ἄρα τῶν σπουδαιοτάτων καὶ ὑψίστων διδαγμάτων, ἐφ' ὧν ἐδράζεται νῦν ἡ ἐπιστήμη, ἡ θρησκεία, ἡ πολιτεία καὶ καθόλου ὁ θεωρητικὸς καὶ πρακτικὸς ἡμῶν βίος, διδάσκαλος ἐγένετο ἡ θυμακστὴ αὕτη πόλις.

Ἡ πόλις ἄρα τῶν Ἀθηναίων δὲν ὑπέρχε μόνον τὸ ἐπὶ Πινδαροῦ ἰστέφανον ἄστυ καὶ τὸ τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα οὐδὲ ἡ ἐπὶ Περικλέους μόνον παιδεύσις τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲ τὸ ἐπὶ Πλάτωνος μόνον πρυτανεῖον τῆς σοφίας, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν πικρῇ χρόνῳ τὴν ἀνθρωπίνην ψυχὴν διαπαιδαγωγοῦν καὶ ἐξευγενίζον διδασκαλεῖον τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐξ ὅτου αἱ Ἀθηναὶ διὰ μεγάλων πολέμικων κατορθωμάτων κατέστησαν ἡ ἐστία, ἡ συγκεντρώσασα τὰς πανταχοῦθεν ἐκπεμπομένους Ἑλληνικῆς σοφίας ἀκτίνας, διέμεναν σταθερῶς ἐπὶ ἐννέα ὄλους αἰῶνας ἡ πολυφωτος λυχνία, ἡ τὰς σκοτεινάς τρίβους τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς φωτίζουσα. Ἀλλὰ καὶ ὅτε τὸ μὲν ἐλλείψει καθαρῶ ἐλαίου, τὸ δὲ ὑπὸ σφοδροῦ ἐξωτερικοῦ πνεύματος ἐσθῆθη, πάλιν αἱ τελευταῖαι αὐτῆς ἀνακαμπαὶ διεφώτιζον τὴν διάνοιαν τοῦ σκοτεινοῦ μέσου αἰῶνος. Αἱ ἀσθενεῖς αὐτὰ ἀναλαμπὴ συν τῷ χρόνῳ ἐντονώτερον καθιστάμεναι καθωδήγησαν τὴν νεωτέρην διάνοιαν εἰς τοὺς μεγάλους τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχιότητος διδασκάλους, ὑπὸ τῶν ἀδρῶν δὲ διδασκάλων τούτων περὶθεῖσα ἤρξατο τὴν θυμακσίαν αὐτῆς πῆσιν.

Ὅπως ἡ δόξα τῶν Ἀθηναίων ἐγένετο ἀφθίτος καὶ τὸ κλέος ἀνέπερον, τὸ δ' ὄνομα αὐτῶν σύμβολον τῆς ἀνθρωπίνης προόδου.

Αἱ Ἀθηναὶ κατέστησαν τῆς ἐν πικρῇ χρόνῳ καὶ τόπῳ φιλοσοφούσης δικαιοῖας τὸ σταθερὸν ἐνδιαιτήμα, τῶν καλλιτεχνῶν τὸ ἰδεώδες πρότυπον, τῶν φιλολογοῦντων τὸ διηγετικὸν μέλημα, τῶν ἱστορικῶν τὸ μέγα διδασκαλεῖον, τῶν πολιτικῶν ὁ κράτιστος παιδαγωγός, τῆς πρὸς

δόξαν ὀργώσης μεότητος τὸ ἰσχυρότατον κέντρον τῶν φίλων τῆς ἀρχιότητος ὁ ἱερός ναός, πικρῶς γευσκόμενου πικριδεῖς τὸ ποθεινότατον προσκύνημα.

Μαγαροῖτε Εὐαγγελίδες Καθηγ. τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἑρμῆς

ΑΓΑΓΜΑΤΩΝ ΒΥΘΙΣΜΑ

-1-

—Κουρσάροι, μαῦρα κύματα, Πελώρια τριγυρνᾶνε Τὸ καρὰ μὲ λύσσα. Κουρσάροι κλαῖν οἱ σκλάβοι — Ἴσα καὶ θὰ περάσομε. Ἔἵναι βουβὰ τὰ μάρμαρα, Ρίγτε καμπόσα στὸ γυαλὸ, Γοργώτερα νὰ πάμε. Ὡ Νεραῖδοφιλήματα! Πλέγουν στεφάνια τὸν ἄρο Κουρσάροι, κουρσάροι, Ἐάρτια, κατάρτια, πέφτουν Κουρσάροι, κουρσάροι, Ζωντάνεψαν τὰ μάρμαρα. Χεροπιάνονται μὲ τοὺς ἴσκιους, Χορεύουν τὸ χορὸ τῆς Λευθερίας Καὶ σὲς ἄλυσοδέουον κοντὰ τοὺς κουρσάροι!

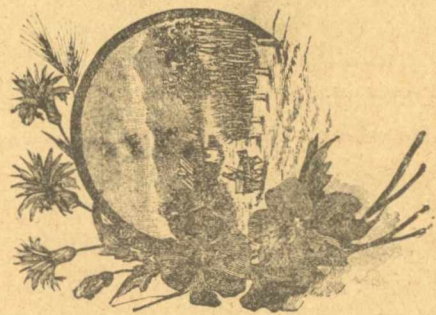
ΑΓΑΛΜΑΤΩΝ ΕΥΠΝΗΜΑ

-2-

Ὑπνος ἡ ληθμονία τὰ κοίμειε ὡς τὰ πόσα Καὶ Λαμία σκονεῖν, μυστικά τα βαποῦσα. Αἰῶνες κυνηγᾶτορες δὲν τὰ ξανοῖγουν. Αἰῶνες πολεμῶρασι δὲν τὰ ταραζοῦν. Καὶ μιά ἡμέρα μάγισσα τὴν τὰ ζυπνάει, Ὡ γὰρ στὸν κόσμῳ τὸν ἄρωστο, τὸ γέρο! Καὶ μιε ἡμέρα μάγισσα ἀόμα δὲν ζυπνάει. Μέσ' ἀπ' τῆς θάλασσης σκλαβίε ζωῆς τὰ βᾶθη, Καὶ μέσα ἀπ' τὰ τρικυβία, δὲ τὴν ζυπνάει Τὴ μεγαλόραση, τὴ βαρυνῆ Παρθένε, Ποῦ στῶν ματιῶν τῆς τ' αἰοῖμα γλιτοπλαταίνει Τῆς Πατρίδος τὸ σύνερο καὶ στή φωνή τῆς, Ὡ! μουσικῆς ἀνθισμα καὶ κάρπισμα Δόξης! Ἡ ψηλότερη κορφή τῶν ἀρετῶν Σὺ εἶσαι Ποῦ στὴν ὀρμή σου οἱ νεκροὶ ξαναγεννῶνται.

ΣΗΜ. Τὰ δύο ποιήματα ταῦτα ἀναφέρονται εἰς ἀγάλματα τῶν Ἀντικυθήρων ἀνεκυσθέντα ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης. Μὲ τὴ βαρυνῆ Παρθένε ὁ ποιητὴς ἐννοεῖ τὴν θεῶν Ἑλευθερίαν ἡ ὅποια δὲν ζυπνάει δια τοὺς σκλαβωμένους ἡμῶν ἀδελφούς.

ΑΝΤΙ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Ἡ προσδοκωμένη εὐνοϊκὴ λύσις τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος ἀπεδείχθη ἐλπίς ματαιία. Αἱ προτάσεις τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῆς μεγαλοκροῦ

μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἀπερρίφθησαν ὑπὸ τῶν Μεγάλων Δυναμίσεων καὶ αὐτὴ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ διεθνοῦς στρατοῦ δι' Ἑλληνικοῦ δὲν ἐνεκαίθη. Ἡ Μακεδονία ἐξ ἄλλου εἶναι ἀνάστατος ἐνεκα τῶν δολοφονικῶν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλγαρικοῦ κομητάτου τοῦ παρασκευάζοντος ἐπανάστασιν ἐν αὐτῇ. Τὸ κομητάτου τῶν Βουλγάρων φαίνεται ὅτι εἰργάσθη ἐπιτιθεῖσθαι καὶ ἀποτελεσματικῶς καὶ παρ' ὅλας τὰς συλλήψεις τὰς ἐνεργουμένας καθ' ἐξέστην ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν, ἂν καὶ ὁ ἡγεμὼν Φερδινάνδος καὶ ἡ ἐπίσημος Βουλγαρία δὲν φαίνονται ἐνθαρρύνοντες τὸ κομητάτου. τὰ πνεύματα εἶναι τόσον ἐξημμένα, ὥστε φοβοῦνται μήπως ἡγεμῶν καὶ κυβερνήσις ὑποκύβουν εἰς τὴν ὁρμὴν τοῦ σχηματισθέντος ρεύματος ὑπὲρ τῆς ἐλευθερώσεως τῆς Μακεδονίας.

Ἡ κ. Γουλιέττα Ἀδάμ ἡ περίφημος σιλλέλλη καὶ συγγραφεὺς, δεινὴ εἰς τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα, φιλοξενουμένη κατ' αὐτὰς ὑπὸ τῆς πόλεως μας, ἐσύστησεν εἰς ἐπισκεφθέντα αὐτὴν δημοσιογράφον, τὴν ἄγρυπνον προσοχὴν τὴν ὀφειλομένην ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεώς μας εἰς τὰ ἐν Μακεδονία συντελούμενα.

Ἡμεῖς οἱ μακροὶ Ρωμοὶ ἀρίνομεν ν' ἀποθνήσκουν τῆς πείνης δυστυχεῖς ὁμογενεῖς Καυκασίους, ἐνῶ τόσαι χερσαὶ ἐκτάσεις μένουσιν ἀνευ καλλιέργειας, ναρκωθέντες ἀπὸ τὴν ἥτταν τοῦ τελευταίου πολέμου. Φορολογοῦνται οἱ σκύλοι πρὸς ἀνθρώπων τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κράτους καὶ φονεύονται ἀστυνόμοι ὡς ὁ Βυτινιώτης ἐν Πύργῳ, τὸν ὁποῖον σύμπασα ἡ Ἑλλάς ἐθρήνησε. Ὅμως παρηγορούμεθα ἐκ τῶν εἰρηνικῶν ἔργων καὶ τῆς ἀνελευθερώσεως τοῦ ἀρχαίου θησαυροῦ παρὰ τὰ Ἀντικύθηρα. Ὁ ἀρχαιολογικὸς κόσμος διατελεῖ ἐν συγκινήσει ἐκ τῶν ἀνακαλυπτομένων ἀγαθμάτων καὶ ληκνῶν ἐντός τῶν ὁποίων ἀνευρέθησαν κόκκοι ἐλαίων καὶ τοῦτο δὲν παρέλειψε νὰ σατυρήσῃ ἡ δημοφιλεῖς μουσα τοῦ Σουρῆ διὰ τῶν κάτωθι ὁραίων στίχων :

Τί πλοῦτος ἀρχαιότητος εἰς τοὺς βυθοὺς ἐκείνους !... τί λίαν θοὶ βρὸ Περικλῆ με παλαιῶν ἀγῆρονος, ὅλοι τῆς ἀρχαιότητος ἐνόησαν τὸ παθος, ἀκόμη καὶ ἐληκοκόκκοισα βρεθῆκαν εἰς τὸ βάθος.

Καὶ περὶ τούτων ἠγάγε δεινότερος ἀγῶν, καὶ ὁ Καθηδρίας ποῦρινε μετὰ τοῦ Στάη Λοῦτσα, ἐκ τούτων ἐσυμπέρανε περὶ τῶν ναυαγῶν πῶς εἶχαν φάει τῆς ἐλίαις καὶ ἀφῆκαν τὰ κοκκοῦσσα.

ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ λέβητος ἔντομος εἰς τὰς ἀμπέλους τῆς Κερατέας. Μεγάλος ζῆμιος ποὺ ἐξένησεν εἰς τινὰς ἀμπέλους τῆς Κερατέας μικρὸν κολοπτερον σταθῆρι κοινῶς καλούμενον ἢ κάλαβρος ἐπιστημονικῶς δὲ ὠτιόρουγχος. Εἰς τινὰς ἀμπέλους ὀλίγας εὐτυχῶς δὲν ἀπέμεινεν ἄλλοτε οὔτε τὸ πέμπτον τῆς εἰσοδείας. Γεωπόνος σταλεὶς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως συνεβούλευσεν εἰς τοὺς κατοικοὺς νὰ καταδιώκωσι τὸ ἔντομον κατὰ τὴν νύκτα, ὅτε κυρίως κατακλιβρόσκει τοὺς νεαροὺς βλαστοὺς τῆς ἀμπέλου στρώνοντες κάτωθι τῶν πρέμωνι πανίον καὶ τινάσσοντες τὰ κλήματα. Οὕτω εὐκόλως συλλέγεται καὶ καταστρέφεται μέγας ἀριθμὸς ἔντομων. Ἐπίσης συνεβούλευσε νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἐξ ἡθεραπειαν. Νὰ ποτίσῃ τὴν ὑπὸ τὸ πρέμων γῆν διὰ διαλύσεως περιεχοῦσας 1-2 ὄρ θειανθρακικὸν κάλιον τὸ γνωστὸν ἐντομοκτόνον, τοῦ ὁποῖου γίνεται χρῆσις καὶ κατὰ τῆς φυλλοξήρας. Πολλὰ ἄλλα ὑπάρχουσι μέσα κατὰ τοῦ ἐν λόγῳ ἔντομου.

Αἱ ἀκρίδες. Καὶ ἐφέτος σμήνη ἀκρίδων ἐνέσκηψαν πολυλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος. Τὰ μέσα τῆς καταστροφῆς αὐτοῦ εἶνε γνωστὰ. Βεβαίως δὲν θὰ εἴχομεν ζητήματα ἀκρίδων κατ' ἔτος, ἂν ἐφηρμόζετο αὐστηρῶς καὶ ἀνελλιπῶς ὁ περὶ ἀκρίδων νόμος περὶ προσωπικῆς ἐργασίας. Οἱ δῆμαρχοὶ μετὰ τῆς ἀστυνομίας ἠδύναντο νὰ φέρωσι σπουδαία ἀποτελέσματα.

Ἡ Πυραλίς τῶν ἀμπέλων. Ἡ κάμψη τοῦ ἔντομου τούτου φέρει μεγάλας καταστροφὰς εἰς τὰς ἀμπέλους. Συμβουλευουσιν ἐσχάτως ὡς τὸ ἐπιτυχέστερον φάρμακον κόνιν ἐκ στάχτης ἀνθράκων εἰς τὴν ὁποίαν ἀναμιγνύουσι 2 ἐπὶ τοῖς 100 κόνιν πολὺ λεπτὴν θείου ἢ ἀσβέστου τὴν ὁποίαν διὰ φυσητήρων ῥίπτουσι ἐπὶ τῶν καμπῶν. Οἱ σπόροι, δι' ὧν ἀναπνέει τὸ ἔντομον φράσσονται ἐκ τῆς κόνεως καὶ ἀποθνήσκουσι ἐξ ἀσφηζίας. Ἐὰν δοκιμασθῇ τὸ μέσον τοῦτο καὶ κατ' ἄλλων εἰδῶν κάμψης, θλασθῶν εἰς τὰ ὀπωροφόρα καὶ τὴν ἄμπελον.

Νέοι δένδρον ὀπωροφόρον καὶ καλλωπιστικόν. Ἡ κακὴ τῆς Ἰαπωνίας (diospyros kakis) εἶνε ὀπωροφόρον δένδρον καὶ ὠριότατον διὰ καλλωπισμὸν δυνάμενον νὰ εὐδοκιμήσῃ ἀρίστα ἐν Ἑλλάδι. Ἐχει φύλλα ὡς τῆς μηλέας ἀλλ' ἄρθρονότερα, πλατύτερα καὶ ζωηρέα, πράσινα κατὰ τὸ θέρος, κατὰ δὲ τὸ φθινόπωρον τὰ φύλλα γίνονται ἐρυθρὰ ! Μετὰ τὴν πτώσιν τῶν φύλλων κατὰ τὸ φθινόπωρον οἱ καρποὶ ἄφθονοι μένουσιν εἰς τὸ δένδρον ἐν εἰδῇ μήλων με χρῶμα συνήθως χρυαίζον. Ὅτι ὠραῖον τὸ θέαμα καὶ ποιεῖρον. Οἱ καρποὶ τρώγονται καὶ εἶνε πολὺ τονωτικοί. Καλλιεργεῖται ὅπως ἡ μηλέα. Πρέπει νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Γεώμηλα πρῶιμα. Ἴνα ἔχη τις γεώμηλα πρῶιμα πρέπει νὰ φυτεύῃ γεώμηλα ἐκ τῶν ἐχόντων φύσει τὴν ἰδιότητα νὰ ὠριμάζωσι πρῶιμως. Ἀλλὰ καὶ πᾶν γεώμηλον γίνεται πρῶιμώτερον κατὰ δύο-τρεις ἐβδομάδας, ὅταν τὰ πρὸς φυτεύσιν γεώμηλα τοποθετῶσιν ὄρθια εἰς ἓν καλάθιον μετὰ τὰ ἀρχόμενα νὰ φύωνται βλαστῖδια πρὸς τὰ ἄνω. Τὸ καλάθιον τοποθετεῖται εἰς μέρος ὑγρὸν καὶ δροσερὸν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας. Φυτεύουσιν ἔπειτα ἀφόνοντες τὰ βλαστῖδια ἐξῶ εἰς τὸν ἄερα καὶ σκεπάζουσι τὰ γεώμηλα

ἐλαφρῶς 5 — 7 πόντους οὐχὶ βαθύτερα. Ἐὰν γίνῃ δοκιμὴ.

Τὸ Ριτσινόλαδον τοῦ ὁποῖου γίνεται τόση χρῆσις εἰς τὴν ἱατρικὴν ἐξάγεται ἐξ ἑνὸς φυτοῦ καλουμένου κρότωνος τοῦ κοινῶ (Ricinus communis) κοινῶς ριτσινόλαδον, τὸ ὁποῖον καλλιεργεῖται ἐν Ἑλλάδι εἰς πολλοὺς κήπους ὡς καλλωπιστικὸν χάριν τοῦ ὠραίου ὄντος φυλλώματος. Οἱ σπόροι ὁμοιάζουσι τοὺς φασιόλους. Σπείρονται τὸν Μάρτιον. Τὸ φυτὸν ἀναπτύσσεται ταχέστατα. Ἐν Ἑλλάδι ὡς καὶ εἰς τοὺς θερμοὺς ἐν γένει τόπους, τῆς μεσημβρινῆς Εὐρώπης, εἰς τὴν Ἀλγερίαν, εἰς τὴν Κίνα κλπ γίνεται μικρὸν δένδρον πολυετές. Εἰς τὰ ψυχρὰ μέρη εἶνε ἐτήσιον φυτὸν (δὲν ἔξυλιάζει) κατ' ἔτος μαραίνεται πρὸ τοῦ χειμῶνος. Ἐκ τῆς πιέσεως τῶν σπόρων ἐξάγεται τὸ καθαρτικὸν ἔλαιον. Περιέχει 32 τοῖς 100 εἰς τοὺς σπόρους του. Τὸ ἔλαιον τοῦ φυτοῦ τούτου μεταχειρίζονται καὶ εἰς μηχανάς. Εἰς δὲ τὴν Κίνα, λέγουσιν ὅτι γνωρίζουσι τὸν τρόπον νὰ καθαρίζωσι τὸ ἔλαιον αὐτὸ ἀπὸ τὴν κακὴν ὁσμὴν καὶ ἀπὸ τὰς καθαρτικὰς οὐσίας ὥστε νὰ τρώγεται ὑπ' αὐτῶν εὐχαρίστως εἰς τὰ φαγητὰ των.

Ἡ βιομηχανικὴ καλλιέργεια ἐν Ἑλλάδι, ὅπου τοσοῦτον εὐδοκίμει εἶνε ἀξία συστάσεως.

Τὸ ποσὸν τῶν φυτῶν κατὰ στρέμμα δένδρων, κλημάτων κλπ. κατ' ἀκριβεῖς μαθηματικὸς ὑπολογισμὸς ἀνέρχεται ἀναλόγως τῶν ἀποστάσεων κατὰ τὰς ὁποίας φυτεύονται καὶ ἀναλόγως τῆς τάξεως κατὰ τὴν ὁποίαν τοποθετοῦνται. Κατὰ τὸν ἀκόλουθον πίνακα

Ἀποστ. μετὰ τῶν φυτῶν εἰς στρέμ. ὅταν φυτεύονται κατὰ τριμέτρα	Ποσὸν φυτῶν κατὰ στρέμ. ὅταν φυτεύονται κατὰ τετραγ. ὀρθογῶμα	Ποσὸν φυτῶν κατὰ στρέμ. ὅταν φυτεύονται κατὰ τριγωνά ἰσόπλευρα
0,66	2651	2295
1,00	1555	1000
1,33	653	565
1,66	419	363
2,00	289	250
3,00	1283	111
4,00	72	62
5,00	46	40
6,00	32	27
7,00	23	20
8,00	18	15

Τῆς ἀγγινάρας ὁ καρπὸς γίνεται τρυφερώτερος τοῦ συνήθους εἰς τρόπον ὥστε νὰ τρώγονται καὶ τὰ ἐξωτερικὰ ἀκόμη τῆς κεφαλίδος φυλλάρια (παράνθια φύλλα) διὰ τοῦ ἐξ ἡς τρόπου. Εὐθὺς ὡς ὁ καρπὸς (ἢ μᾶλλον ἡ κεφαλοειδὴς ἀνθοθεσία) ἀρχίζει νὰ σχηματίζεται, σκεπάζεται ἐντός σακκούλας ἐκ φανέλλας ἢ πανίου χονδροῦ. Πέριξ δὲ αὐτοῦ προδένουσι καλαμιὰν ἀχύρου. Ὁ καρπὸς ἐντός τοῦ σακκιδίου αὐτοῦ ἀναπτυσσόμενος χωρὶς νὰ φωτίζεται δὲν πρασινίζει ἀλλὰ γίνεται σχεδὸν λευκὸς ἐουθρόγους καὶ μένει τρυφερώτατος, οὐ μόνον ἐσωτερικῶς, ὡς συνήθως αἱ ἀγγινάρες, ἀλλὰ καὶ ἐξωτερικῶς.

Φύτευσις μενεξέδων (τοῦ τοῦ εὐόσμου). Ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν ἰων γίνεται συνήθεστερον διὰ μεταφυτεύσεως τῶν παραφυκῶν αἰ ὁποῖαι ἀναπτύσσονται πέριξ ἐκάστου φυτοῦ, εἰς τρόπον ὥστε ἀποτελεῖται τοῦφκ. Αὕτη ἀποχωρίζεται εἰς μεμονωμένα φυτὰ φυτεύόμενα κατὰ Ἰανουάριον μέχρι τὸν Μάρτιον εἰς γῆν βαθέως ἐσκαμμένην καὶ ἰσχυρῶς λιπασμένην καὶ εἰς μέρος ἡμισκίερων.

Ἐν Προβηγγία τῆς Γαλλίας καλλιεργεῖται ἐπὶ μεγάλων ἐκτάσεων ὑπὸ τὰς πορτοκαλεῖς καὶ τὰς ἐλαίας. Γίνεται σπουδαία παραγωγή ἀνθῶν διὰ κατασκευὴν μυρελαίου.

Ἄνευ ὀνόματος

ΠΟΘΕΝ ΠΡΟΕΚΥΨΕΝ Η ΠΑΡΟΙΜΙΑ

Πολλά μεταξὺ πέλει κβλικος καὶ χεῖλεος ἄκρον ;

Ὁ Ἀριστοτέλης ἀναφέρει τὴν παροιμίαν εἰς τὸν Σάμιον Ἀγκαῖον. Οὗτος ἀμπέλων φυτεύων σκληρῶς ἐφέρετο πρὸς τοὺς ὑπηρέτας. Εἰς δὲ τούτων εἶπεν ὅτι δὲν θ' ἀξίωθῃ ὁ κύριος ν' ἀπολύσῃ τοῦ καρποῦ. Ἄ δὲ Ἀγκαῖος, ἐπειδὴ ἐκαρποφόρησεν ἡ ἄμπελος καὶ ὠρίμασεν ὁ καρπὸς, τριψὰς εἰς ποτήριον σπαρχυλὴν ἐκάλεσε τὸν ὑπηρέτην καὶ εἶπεν ἰδοὺ ὅτι καὶ ἐξῆσα μέχρις οὐ καρποφορήσῃ ἡ ἄμπελος καὶ μέλλω ἤδη νὰ πῶ. Ὁ δὲ ὑπηρέτης εἶπε πρὸς αὐτὸν «πολλά μεταξὺ πέλει κβλικος καὶ χεῖλεος ἄκρον». Λέγοντος δ' αὐτοῦ ταῦτα, ἠγγέλθη τῷ Ἀγκαῖῳ ὅτι κάπρος ἄγριος διχοθεῖρει τὴν ἄμπελον, Ἀκούσας δ' ὁ Ἀγκαῖος κτεθέτηκεν ἀπὸ τῶν χειλέων τὸν κύλικα καὶ ὠρμησεν ἐπὶ τὸν κάπρον, ἀλλὰ πληγῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐτελεύτησε. Διὸ ἐπεκράτησεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν παρὰ προσδοκίαν τι πραττόντων.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

«Ἡ μὲν ὄρασις ἀπὸ τοῦ περιέχοντος λαμβάνει τὸ φῶς ἢ δὲ ψυχὴ ἀπὸ τῶν μαθημάτων».

«Τῆς παιδείας αἰ μὲν ρίζαι πικραὶ, γλυκαὶ δὲ οἱ καρποί.»

Ἀριστοτέλης ἀκούσας ὅτι ὑπὸ τινος ἐλοιδορεῖτο «ἀπόντα με ἔρη, καὶ μαστιγοῦτόω».

Ἐρωτηθεὶς τί διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν ἀπαιδευτῶν, «ὄσω, εἶπεν, οἱ ζῶντες τῶν τεθνεώτων».

«Ἡ παιδεία ἐν μὲν ταῖς εὐτυχίαις κόσμος, ἐν δὲ ταῖς δυστυχίαις καταφυγή».

Ἐρωτηθεὶς τί ἐστὶ φίλος, ἔρη «μὴ ψυχὴ δυσὶ σώμασιν ἐνοικοῦσα».

Ἐρωτηθεὶς τί αὐτῷ περιέγεγονεν ἐκ τῆς φιλοσοφίας, ἔρη «τὸ ἀνεπιτάκτως ποιεῖν ἢ τινες δικ τὸν ἀπὸ τοῦ νόμου ὄρον ποιοῦσιν».

Ἐρωτηθεὶς πῶς ἂν προκόπτοιεν οἱ μαθηταί, ἔρη «ἐὰν τοὺς προέχοντας διώκοντες τοὺς ὑστεροῦντας μὴ ἀναμεινωσιν».

Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Ἔμαι ὡσὰν τὴν θάλασσα ποῦ καὶ σὲ φύσημα ἐλαφρὸ ἀγριεῖει καὶ σηκόνεται με βρογγητὸ καὶ με ἄφρο.

Σὺ μοιάζεις λίμνη ἀτάραχη με ἡμερώτατη θωριά, ποῦ μόλις αὐλακόνεται στήν τρικυμίαν τοῦ βοριά.

Ἄλλ' ὅμως εἶναι διάφανα τὰ πελαγίστα τὰ νερά τὰ σμαραγδένια βῆθη των τὸ κάθε μάτι τὰ μετρή.

Τὰ βολωμένα κύματα τῆς λίμνης φῶς δὲν τὰ περᾶ Ἀϊώνιο μυστήριον Τὰ σπλάγγνα τῆς τὰ σκοτεινὰ.

ΑΡΙΣΤΟΜ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΣ.

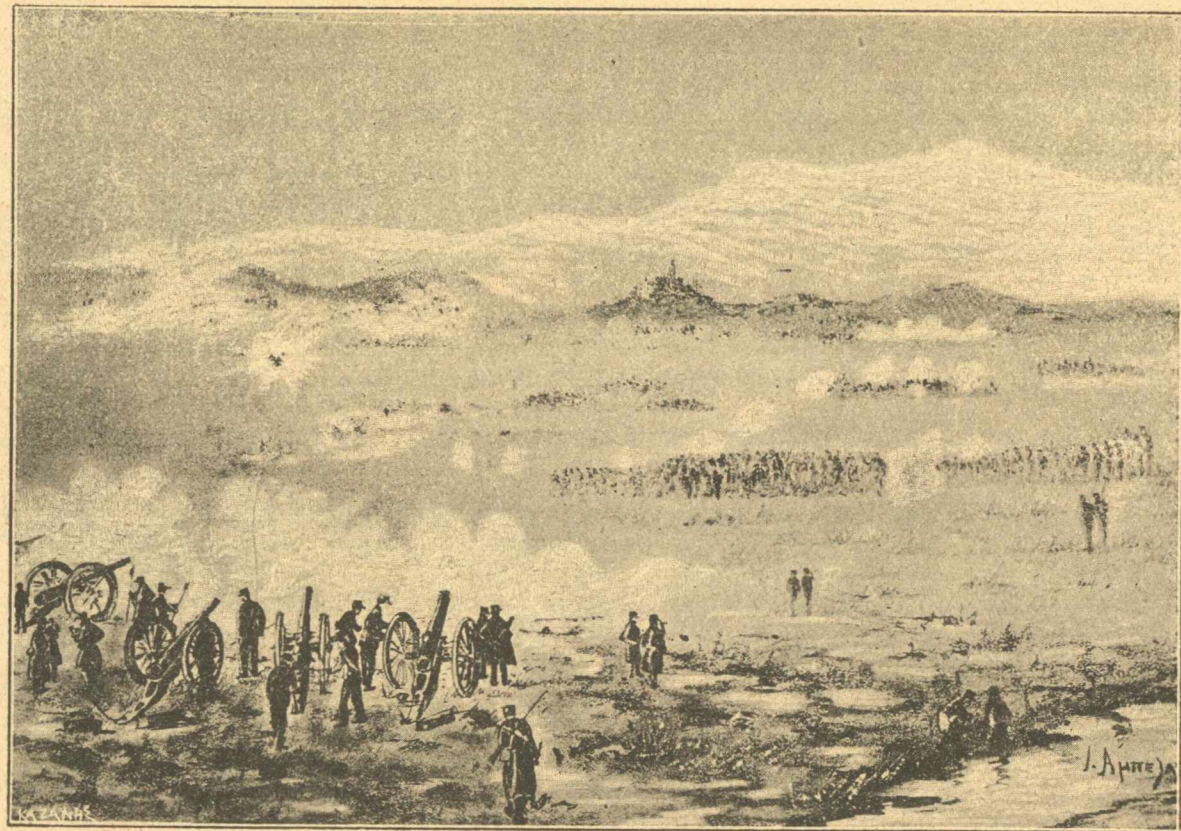
Ο ΑΝΔΡΙΑΣ ΤΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Ἐπιτροπεία ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ ἀντιστασιαγελῆως τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Κ. Μανιάκη, τοῦ δημάρχου Πειραιῶς κ. Τρ. Μουτσοπούλου, τῶν Αἰμ. Χριστοφῆ, Βαρθολομαίου, Πουλοπούλου, Φιλιαδελφῆς, Κατσιμπαλῆ, καὶ τοῦ δικηγόρου Μακροπούλου, ἀνέλαβεν ἔργον πατριωτικὸν κατ' ἐξοχὴν, νὰ ἀνεγείρῃ ἐν αὐταῖς ταῖς Ἀθήναις ἀνδριάντα χάλκινον τοῦ στρατηλάτου Θεοδ. Κολοκοτρώνη τοῦ Γέροντος τοῦ Μωρηᾶ. Ὁ διακεκριμένος Ἕλληνας καλλιτέχνης κ. Α. Σῶχος, ἐπλασε διὰ τῆς καλλιτεχνικῆς γλυφίδος τοῦ ἀνδριάντου τοῦ Κολοκοτρώνη, τὸ δὲ

ἀριστούργημά του, μεταβλήθη εἰς χάλκινον, ἐστάλη ἤδη εἰς Ναύπλιον, ὅπου θὰ ἀναστηλωθῇ διὰ πανηγυρικῶν ἐγκαινίων.

Ὁ χάλκινος οὗτος ἀνδρὶς εἶνε ἀληθῆς καλλιτεχνικὸν ἀριστούργημα καὶ τιμᾶ ἀληθῶς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Σῶχου τὴν ἀναγεννωμένην ἑλληνικὴν καλλιτεχνίαν. Χάλκινον ἀντίτυπον τοῦ ἀνδριάντου τούτου προτίθεται νὰ ἀναστηλώσῃ καὶ ἐν Ἀθήναις ἡ σχηματισθεῖσα ἐπιτροπεία, ἵνα γεραίρῃ τὴν φιλοπατρίαν καὶ τὰ ἥρωικά του μεῶν στρατηλῆτου κατορθώματα.

Ἔργον εὐχῆς καὶ πατριωτισμοῦ θὰ πράξωσι καὶ αἱ ἄλλαι ἑλληνικαὶ πόλεις, ἐὰν ἐν τοῖς κόλποις αὐτῶν ἀνα-

Εἰκὼν ἐκ τοῦ τελευταίου πολέμου.

στηλώσωσιν ὅμοια ἀντίτυπα τοῦ ἀνδριάντου τοῦ Κολοκοτρώνη.

Ἐν τούτοις, ἡ ἐν Ἀθήναις συστάτα ἐπιτροπεία, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ δραστηρίου καὶ ἐνθουσιώδους ἀντιστασιαγελῆως τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Μανιάκη ἀπήλυθεν ἤδη εὐχλωττον ἐκκλησίαν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἕλληνας καὶ φιλέλληνας, ἥτις ὡς πιστεύομεν, θὰ ἀντηχήσῃ εἰς τὰς ἑλληνικὰς ψυχὰς καὶ θὰ παράσχῃ τῇ ἐπιτροπείᾳ ἐσθίων ἀφρονίαν. «Μία, λέγει, ἀπὸ τὰς ἐξεχούσας φυσιγνωμίας τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως εἶνε ἡ τοῦ στρατηλάτου Κολοκοτρώνη, τὸ δὲ παράστημα τοῦ ἐξόχου ἀνδρός ἐφιλοτέχνησεν ἡ σμίλη ἐπιφανῶς Ἕλληνας καλλιτέχνη του βραβευθέντος ἐν τῇ παγκοσμίῳ Ἐκθέσει τῶν Παρισίων

διὰ χρυσοῦ βραβείου. Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ἐψήφισε 5 χιλιάδας φράγκων πρὸς ἀγορὰν ἀποτυπώματος, στηθησομένου εἰς πλατεῖαν τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ θαυμάσιον ἔργον ἵσται κόσμημα ἐκδηλοῦν εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς ἥρωας τῆς Παλιγγενεσίας, παρέχον δὲ διδάγματα θάρρους καὶ αὐταπαρνήσεως. Ἀλλὰ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ποσοῦ ἀπαιτοῦνται 60 χιλ. δραχμῶν, συλλεγησομένων δι' ἐρένου τῶν ἀπανταχοῦ Ἕλλήνων. Ἀπευθύνει λοιπὸν τὴν ἐκκλησίαν ἡ ἐπιτροπεία μετὰ τὴν πεποιθήσιν, ὅτι πάντες θὰ εἰσφέρωσι τὸν ὅβολόν των, δέχεται δὲ ἔρχων οἰουδ' ἄποτε ποσοῦ, πεμπομένου εἰς τὸν ταμίαν αὐτῆς κ. Κ. Μανιάκην».

ΠΑΡΕΘΣΜΙΑ

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΙΑΤΡΟΙ

Δικηγόροι γυναίκες ὑπάρχουσιν ἐτι δύο μόνον ἐν Γαλλίᾳ, ἡ δεσποινὶς Σοβὲν καὶ ἡ κυρία Πετι, αἵτινες ἀσχοῦσι τὸ ἐπάγγελμα ἀπὸ ὀλίγων μηνῶν. Ἀλλὰ γυναίκες ἱατροὶ ἐν Παρισίοις ὑπάρχουσιν 77 καὶ ἀσχοῦσι τὸ ἐπάγγελμα. Ἡ πρώτη Γαλλίς, ἥτις ἔλαβε διπλώμα ἱατροῦ ὑπῆρξεν ἡ Μαρδελιανὴ Βρές, ὑπεστήριξε τὴν ἐναίσιμον δικτριβὴν τῆς ἐν ἔτει 1885 καὶ ἔλαβε τὸν βαθμὸν κάλλιστα. Πρὸ τοῦ 1870 καὶ 1871 αἱ δεσποινίδες Γκάρρετ καὶ Πουλμυν ἔλαβον διπλώματα ἐκ τῆς ἱατρικῆς σχολῆς τῶν Παρισίων, ἀλλ' ἦσαν ξένοι, ἡ πρώτη Ἀγγλίς καὶ ἡ δευτέρα Ἀμερικανίς. Ἀρμόμεθα αὐτάς τὰς λεπτομερεῖας ἐκ τοῦ ἔργου τῆς κυρίας Φοντὰς τοῦ ἐπιγραφομένου «Αἱ γυναίκες διδάκτορες τῆς ἱατρικῆς εἰς ὅλας τὰς χώρας». Ἐκ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου μνηθάνομεν, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὰς σχολὰς τῆς ἱατρικῆς καὶ τῆς φαρμακευτικῆς ὑπερβαίνει τὰς 200. Ἐν ἔτει 1899 22 γυναίκες ἀνεδείχθησαν διδάκτορες ἐκ τῆς ἱατρικῆς σχολῆς τῶν Παρισίων καὶ ἐν ἔτει 1900 μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου μόνον 12. Ἀπὸ τοῦ 1882 αἱ ροιτήτριαι ἐγένοντο δεκταὶ ὡς ἐξωτερικοὶ βοηθοὶ εἰς τὰ νοσοκομεία καὶ ἀπὸ τοῦ 1885 ὡς ἐσωτερικαὶ διὰ τῶν ἀγῶνων τῶν δεσποινίδων Πλουνατε καὶ Ἐδβαρς. Ἐκτὸς τῶν 77 ἱατρῶν γυναικῶν, αἵτινες ἀσχοῦσι τὸ ἐπάγγελμα ἐν Παρισίοις, ἀριθμοῦνται δύο ἐν Βορδῶ καὶ μία ἐν Μασσαλίᾳ, Κέννις, Βισῶ, Ἀλλη, Ρένναις, Γρενόβλῃ καὶ Ἀγγέρ. Μία ἐν Ἀλγερίᾳ καὶ μία ἐν Τογκίνῳ.

Ἡ Ἀμερικὴ εἶνε ἡ πρώτη χώρα ἡ χορηγήσασα εἰς γυναίκας τὸν τίτλον τοῦ διδάκτορος τῆς ἱατρικῆς. Ἡ δεσποινὶς Βλουάκλε ὑπέστη ἐπιτυχῶς τὰς ἐξετάσεις αὐτῆς ἐν Βοστώνῃ κατὰ τὸ 1847. Ἐν Ἀμερικῇ ἀριθμοῦνται πλείοτεραι τῶν ἱατρῶν γυναικῶν, ἀνέρχονται δὲ εἰς 300 μόνον ἐν Σικάγῳ. Ἐπειτα ἔρχεται ἡ Ρωσσία καὶ τὴν τρίτην θέσιν κατέχει ἡ Ἀγγλία μετὰ 396 ἱατροὺς, ἐξ ὧν 85 ἐν Λονδίῳ, ἄλλαι τόσαι ἐν Ἰνδικῇ καὶ 15 ἐν Σινικῇ. Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἀθιοσυνίᾳ ὑπάρχει σήμερον γυνὴ ἱατροῦ ἡ δεσποινὶς Τοῦρσορ Ἐλθετίς.

ΕΞΕΡΕΥΝΗΣ ΤΟΥ ΠΟΛΟΥ

Ὁ κ. Βερνιὲ ἐκ Κιαιδέκ τοῦ Καναδά ἐξέθετο σχέδιον ἐξερευνήσεως τῶν Ἀρκτικῶν χωρῶν, ἐπιδοκιμασθὲν ὑπὸ τῆς γεωγραφικῆς ἐταιρίας τῆς Κιαιδέκ προέκειται νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὸ στενὸν τοῦ Βερινγίου πορθμοῦ κατὰ Ἰούλιον, νὰ ἀκολουθήσῃ δὲ τὴν Σιθηρικὴν περὶ τὴν μέγρι τῶν πάγων εἰς τὸν βαθμὸν τῶν 170 μοιρῶν καὶ νὰ διέλθῃ κατόπιν πρὸς βορρᾶν κατ' Αὐγουστον καὶ Σεπτέμβριον. Κατὰ πάντα μῆνα μικρὰ ἀερόστατα θὰ ἀφίενται φέροντα ἐκθέσεις καὶ ὑπομνήματα, ἡ δὲ φωτογραφία εὐρέως ἢ χρησιμοποιεῖται. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ δευτέρου ἔαρος καὶ τοῦ δευτέρου θέρους θὰ λάβωσι δύο δικηφόρους ὁδοὺς διὰ νὰ φθάσωσι μέχρι τοῦ πόλου, τὴν μίαν πρὸς τὸ ΒΑ καὶ τὴν ἄλλην πρὸς τὸ ΒΔ, θὰ δικτηρήσωσι δὲ τὴν συγκοινωνίαν μετὰ τοῦ πλοίου, διὰ τῶν τηλεβόλων καὶ τοῦ θύου σύρματος τηλεγράφου. Αἱ ὁδοὶ θὰ σημειωθῶσι κατὰ διαστήματα ἐκ 1600 μέτρων διὰ κοίλων δεξμενῶν πεπληρωμένων μετὰ τροφᾶς καὶ περιεχουσῶν προσέτι ἐκθέσεις ἐπὶ τῆς διανυθείσης ὁδοῦ.

ΤΑ ΤΑΧΥΤΕΡΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

Τὸ ἀτμόπλοιον «Γερμανία» τὸ ἐκτελοῦν τὴν μεταξὺ Ἀμερικῆς καὶ Ἀμεζύργου συγκοινωνίαν εἶνε σήμε-

ρον τὸ ταχύτερον ἐμπορικὸν ἀτμόπλοιον, ἐκτελοῦν τὸ μεταξὺ Ν. Ὀρκης καὶ Πλυμούδης διάστημα ἐκ 2982 μιλίων, (ἐκάστου μιλίου ἴσον πρὸς 1852 μέτρα) εἰς 5 ἡμέρας, 7 ὥρας καὶ 38' ἀπὸ Σεπτεμβρίου 1900 ἔχει λοιπὸν ταχύτητα καθ' ὥραν 23 μιλίων 0,36 ἢ 43 χιλιομέτρων. Ἀλλ' ἡ ταχύτης αὕτη δὲν ὑπερβαίνει τὴν ταχύτητα τῶν ναυκοβόλων.

Κατὰ τὸ 1870 τὴν ὑπεροχὴν ἐν τῇ ταχύτητι εἶχε τὸ ναυκοβόλον «Μιράνδα» τόνων τεσσάρων, διανύον καθ' ὥραν 16, 2 μίλια. Κατὰ τὸ 1892 ναυκοβόλον κατασκευασθὲν εἰς τὰ νευπηγεῖα τοῦ Σισάου διήνυσεν 27, 2 μίλια, τὰ ὅποια μετ' ὀλίγων ὑπερέβησαν τὰ Ἀγγλικὰ ναυκοβόλα καὶ ἀντιναυκοβόλα. Τὰ τελευταῖα ταῦτα ἐπέτυχον ταχύτητα 31 μιλίων καθ' ὥραν. Ἀλλ' ὑπερέβη ταῦτα κατὰ τὸ 1897 τὸ Ἀγγλικὸν ναυκοβόλον «Τουρπίνια» διανύον καθ' ὥραν 32,76 μίλια. Ἀλλ' ὁμως ἀπὸ τοῦ 1898 τὰ νευπηγεῖα τοῦ Σισάου ἀνέκτισαν τὸ πρωτεῖον μετὰ τὰ ναυκοβόλα τὰ κατασκευασθέντα διὰ τὴν Σινικὴν, τῶν ὁποίων ἡ ταχύτης ἀνῆλθεν εἰς 35, 2 μίλια μετὰ ἐκτοπισμὸν 28 τόνων. Αὐτὴν τὴν ἐπίδοσιν ὑπερέβη τὸ τελευταῖον θέρους τὸ Ἀγγλικὸν ἀντιναυκοβόλον «Ἐγιδνα» προσηματωποιήσαν ταχύτητα καθ' ὥραν 36, 8 μιλίων κατὰ τὰς δοκιμὰς αὐτὸ τὸ ἀντιναυκοβόλον ἔχει μῆκος 64 μέτρων, ἐκτοπίζει δὲ 350 τόνους ὕδατος καὶ περιέχει 8 ἑλικας. Κατεπευρέθη ἐν Νεοκάστει καὶ ἀποδίδει δυνάμιν 11,000 ἵππων διὰ τῶν μηχανῶν του, τῶν ἑλίγων περιστρεφόμενων 1050 σφράς κατὰ λεπτόν. Ἀνάλογον ἀντιναυκοβόλον «Ἰνδικὸς ὄρις» κατασκευάσθη ἐν Ἐλσθίᾳ καὶ ἀπέδωκε ταχύτητα καθ' ὥραν 35, 9 μιλίων. Διὰ ταξιδίον τριῶν ὡρῶν καὶ μετὰ ταῦτα 31 μιλίων τὸ ἀντιναυκοβόλον «Ἐγιδνα» καταπλάσσει καθ' ὥραν 9100 κοιλὰ Ἀγγλικῶν γαιάνθρακος.

Τὰ κατασκευασθέντα καταδρομικὰ εἰδικῶς διὰ τὴν καταδίωξιν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἐν ὡρᾷ πολέμου εἰσὶν ἐπίσης ταχύτερα. Τὰ πρῶτα τοῦ εἶδους τούτου ὑπῆρξαν τὰ Ἀμερικανικὰ «Κολομβία» καὶ «Νεάπολις», τὰ ὅποια ἀπέδωκαν ταχύτητα καθ' ὥραν 23,5 μιλίων. Ἐν Ἀγγλίᾳ τὰ 4 θωρακοφόρα καταδρομικὰ τῆς κλάσεως τοῦ καταδρομικοῦ «Δράκας» ὀφείλου ἐπίσης νὰ ἀποδώσωσι ταχύτητα 23 μιλίων. Ἡ ταχύτης ἤρξεν ὁμοίως διὰ τὰ θωρηκτὰ. Διὰ τὰ πρῶτα πλοία αὐτοῦ τοῦ εἶδους ἤρκοῦντο εἰς ταχύτητα 9—10 μιλίων, τὰ δὲ Ἰταλικὰ θωρηκτὰ «Νεμπυκτος» καὶ «Ἰταλίκα», τὰ νευπηγηθέντα τὸ 1880, ἐποίησαντο βῆμα ἐπὶ τὰ πρόσω ἀναπτύξαντα ταχύτητα 18 μιλίων, τὴν ὁποίαν καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη ἐπροσηματωποιήσαν ὁμοίως, ἐν Ἀγγλίᾳ δὲ τὴν ὑπερέβησαν διὰ τοῦ θωρηκτοῦ «Τρομερού» ταχύνητος 19 μιλίων. Τὸ θωρηκτὸν «Βενεδέτον» ἐν Ἰταλίᾳ θὰ ἀποδώσῃ ταχύτητα 21 μιλίων, ἐν δὲ τῇ Γαλλίᾳ ἐμμένουσιν εἰς τὴν ταχύτητα τῶν 18 μιλίων, ἥτις εἶνε ἡ ταχύτης ὅλων τῶν θωρηκτῶν ὅσα ἐνευπηγήθησαν ἀπὸ τοῦ 1893.

ΠΑΡΑΔΟΣΟΣ ΑΓΓΕΛΙΑ

Ἡ ἐπομένη ἀγγελίᾳ ἐτοίχοι κολλήθη εἰς τὰς ὑπαστυνομίας τοῦ Λονδίνου, σχετιζομένη πρὸς παιδίον, τὸ ὅποιον εὐρέθη ἐγκαταλειμμένον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. «Πιθκὴν ἡλικίαν τοῦ παιδίου δύο ἐβδομάδων. Πληροφορίαι δοθεῖσαι περὶ τοῦ παιδίου ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν κατοικίαν του οὐδεμία!..»

ΔΡΑΜΑ EN METS

Ὁ Γερμανὸς ὑπολοχαγὸς Δούργκερ δὲ Μογγράν, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τοῦ αὐτοκράτορος ἐφόνευσεν

διά περιστρόφου τὸν λοχαγὸν Ἄδχαμ, ἕνεκ ἔριδος τοῦ τελευταίου τούτου μὲ τὸν ἐπίτροπον Δουγκερ, πατέρα τοῦ ὑπολοχαγοῦ, κατεδικάσθη δὲ ὑπὸ τοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου εἰς δωδεκαετῆ κάθειρξιν ἐν φρουρίῳ καὶ ἀποβολὴν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ. Ὡς ἐννοεῖται διεσώθη ἀπὸ τοῦ τουφεκισμοῦ ὀρμηθεὶς εἰς τὸ κκούργημα ὑπὸ πατρικῆς σουργῆς.

ΑΙ ΟΔΑΛΙΣΚΑΙ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ

Ἡ ἀνατροφή αὐτῶν εἶνε λεπτή καὶ περιπλοκὸς ὅλος ἰδιάζουσα, προωρισμένη δὲ νὰ ἀναπτύξῃ εἰς αὐτὰς τὰς νέας καλλιπὰς ὄλας τὰς χάριτας, ὄλας τὰς γοητείας, ὄλας τὰς τελειοποιήσεις τὰς ἱκανὰς νὰ γοητεύσωσι τὰς μάλλον ἀπογοητευμένας αἰσθήσεις, αὐτὰς τὰς μυστηριώδεις καὶ μεθυστικὰς ἐπιστήμας, ἄρμονίαν θελκτικῆν στάσεων, διαθημάτων καὶ σχημάτων ἄσμα μελωδικόν, χορὸν ἐρεθιστικόν, γλώσσαν ποιητικὴν καὶ εἰκονικὴν, ἀπαγγελίαν λεπτὴν καὶ χρωματισμένην, εὐγλωττον πραότητα βλεμμάτων, νοητικὴν θελκτικὴν στάσεων, θωπειὰς ἐλκυστικὰς, πᾶν ὅτι ἡ τελειότερα τέχνη δύναται νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν γοητείαν τῆς γυναικὸς. Τοιαύτη εἶνε ἡ τέχνη, τὴν ὁποίαν ἡ Ἀνατολικὴ ἐμπειρία διδάσκει ἐν αὐτῇ τῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ ἔρωτος. Ἐν γένει ἡ διάκρισις αὐτῆς τῆς παιδεύσεως εἶνε διετής καὶ καταλήγει διὰ πανηγυρικῆς ἐξετάσεως, καθ' ἣν προεδρεύει ἡ Βασιλεὺς Σουλτάνα. Ἐκαστὴ τῶν ὁραίων μαθητριῶν τῆς ὀφείλει τότε νὰ γνωρίζῃ ὄλας τὰς λεπτομερείας τῆς ὑπηρεσίας, τὴν ὁποίαν ἔχει νὰ ἐκτελέσῃ, τὸν τρόπον τοῦ ὑποκλίνεσθαι ἐνώπιον τοῦ Σουλτάνου, τοῦ προσφέρειν ὕδω ἀρωματισμένον, τοῦ παρουσιάζειν αὐτῷ τὰς ἐμβάδας καὶ τὰ ἀπορροῦχα καὶ τοῦ χορηγεῖν αὐτῷ τὰ εὐνοούμενα ἠδύποτα. Ἡ ὀδάλισκῃ αὕτη ὀφείλει νὰ γινώσκῃ τὰς προτιμήσεις καὶ τὰς ἀντιπαθείας, τὰς ἰδιοτροπίας του καὶ τὰς μανίας του, πρὶν γίνῃ δεκτὴ ἵνα τῷ προσεγγίξῃ τὴν θυσίαν τῆς μάλης ἀνθρώσσης καλλωνῆς τῆς. Ἡ νεαρὰ ὀδάλισκῃ φθάνει συνήθως τὴν νεανικὴν ἡλικίαν, καθ' ἣν στιγμὴν περατοῦται ἡ ἀνατροφή αὐτῆς. Ὡρισμὸς τότε διὰ τὴν αὐτοκρατορικὴν ἀποθήκην περιμένει τὴν ἰδιότροπον ἄρεξιν τοῦ μεγάλου κυρίου κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἐπιτελέσεώς του.

ΠΑΡΑΔΟΞΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

Ἐν Βαρσοβίᾳ καὶ ἐν τῷ 22ῳ λόγῳ τοῦ πυροβολικοῦ στρατιώτης Τσέρνιχὼφ, ὅστις εἶνε ἀσθενὴς. Ὁ νέος αὐτὸς ἀνθρώπος προσβάλλεται ὑπὸ συχνῶν κρίσεων καταληψίας Δίς ἢ τρίς τὴν ἑβδομάδα καταπίπτει εἰς μακρὸν ὕπνον, παρατεινόμενον ἐπὶ 12—13 ὥρας καὶ ἐνίοτε πλεῖστον. Ἐἴτε κἀθεται, εἴτε βαδίζει ἡ νόσος καταλαμβάνει αὐτὸν αἴφνης διὼς ὁ δὲ ἀσθενὴς καταπίπτει καὶ κοιμᾶται ὅπου εὐρίσκειται, ὅταν δὲ κοιμηθῇ καὶ κινήθῃ ἐν τῶν μελῶν του, κοπιᾶζουσι κατόπιν πολὺ νὰ τὸ ἐπαναφέρωσιν εἰς τὴν ἀρχικὴν θέσιν του. Μετὰ τὸν ὕπνον του ὁ ἀσθενὴς δὲν αἰσθάνεται ἄλγος, ἀλλὰ σκοποδίνιας ἰσχυράς. Τὴν πρώτην φορὰν καθ' ἣν προσεβλήθη ὑπὸ τῆς νόσου οἱ συστρατιῶταί του ἐπίστευσαν, ὅτι ἐπειρᾶτο στρατήγημα πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀγγαριῶν καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἐμαστιγώσαν διὰ δερματίνης μάστιγος καὶ τὸν ἔξυσαν διὰ ψύκτρας. Δὲν ἐκινήθη, οὐδ' ἔδωκε σημεῖόν τι αἰσθήσεως καὶ θὰ τὸν ἐπίστευον θενηῶτα ἂν μὴ ἀνέπνεε.

ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΒΕΡΔΗ

Ἐφημερὶς τοῦ Βερολίνου ἐδημοσίευσεν τηλεγράφημα ἐκ Ρίου Ἰαννέτου ἀναγγέλλον, ὅτι κυρία τις καλουμένη Μαρία διεξάγουσα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐμπόριον ἀνθρώ-

κων καὶ ἀξιοῦσα ὅτι εἶνε θυγάτηρ τοῦ μουσουργοῦ Βέρδη, θὰ προσβάλλῃ τὴν διαθήκην τοῦ μεγάλου μουσουργοῦ. Ἡ κυρὰ Μαρία διηγεῖται, ὅτι εἶνε θυγάτηρ τοῦ Βέρδη καὶ τῆς περιφήμου ἠθοποιῦ Μαλιφράν, βεβαιῶ δέ, ὅτι ἐν ἔτει 1898 ἐγένετο δεκτὴ ἐν Μιλάνῳ ὑπὸ τοῦ Βέρδη ὅστις τὴν μετεχειρίσθη ὡς θυγατέρα του.

Ο ΙΟΥΛΙΟΣ ΒΕΡΝ ΚΑΙ Η ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Ὁ Ἰούλιος Βέρν ἀπήλυθε πρὸς τὸν κ. Πέτρον Γίφάρ ὑποδείξαντα τὴν ὑποψηριότητά του διὰ τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν :

Ἀγαπητὲ κέριε,

Σπεύδω νὰ σὰς εὐχαριστήσω διὰ τὸ ἄρθρον ὅπερ ἐδημοσίευσάτε. Ἡδὴ περὶ τὸ 73 ἔτος τῆς ἡλικίας, μου καὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην δὲν θὰ μὲ καταλάβῃ ἡ φιλοδοξία νὰ εἰσέλθω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν. Πρὸ 28 ἐτῶν ὁ Ἀλέξανδρος Δουμάς υἱὸς καὶ ἄλλοι φίλοι ἠτχολήθησαν περὶ τῆς ὑποψηριότητός μου, ἀλλ' ἐνόησα ἀμέσως, ὅτι θὰ ἐξετιθέμην ἀπερισκέπτως καὶ ἀπεχώρησα, διὰ νὰ μὴ ἐπαναλάβω ποτὲ τὴν ἀξίωσιν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης 59 ἀκαδημαῖκοι ἀπῆλθον εἰς αὐτὸν τὸν ἄλλον κόσμον, ὅπου ἀναμφισβόλως δὲν εὐρίσκουσι τὸν θόλον τοῦ Ἰνστιτούτου διὰ νὰ προσφέρῃ αὐτοῖς ἀτίδιον στέγασμα. Θέλω νὰ εἶπω, ὅτι ἐὰν ἡ Ἀκαδημία διδῇ τὴν ἀθανασίαν δὲν δημιουργεῖ ἀθανάτους.

Ἰούλιος Βέρν

ΜΕΛΛΟΝΤΕΣ ΑΚΑΔΗΜΑΓΙΚΟΙ

Ἄνευ προσυνηνοήσεως ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία ἔκαμε δύο ἐκλογὰς ὀριστικὰς διὰ τὰς κενὰς ἑδρας ἐκ τοῦ θανάτου τῶν Ἀκαδημαϊκῶν Βρολύ καὶ Βοριέ. Διὰ τὴν τοῦ πρώτου ἐπροτιμήθη ὁ Μαρκήσιος Δὲ Βογκὲ πρῶτον πρεσβυτῆς ἐν Βιέννῃ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, μέλος δὲ τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν καὶ γνωστὸς διὰ τὰς ἱστορικὰς ἐργασίας του καὶ φίλος τοῦ Δουκὸς τοῦ Βρολύ. Διὰ τὴν δευτέραν ἑδραν ὑπεδείχθη ὁμοφώνως ὁ Ροστάν ὁ συγγραφεὺς τοῦ Συρανό καὶ τοῦ Ἀετιδέως.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΕΙΣ ΤΑ ΓΑΛΛΙΚΑ ΜΕΘΟΡΙΑ

Ἀξιωματικὸς Γερμανὸς ἐν στολή εἰσῆλασεν ἐπιππος εἰς τὸ Γαλλικὸν ἔδαφος μετ' ὅλην τὴν φρουρήσιν τῶν τελωνιακῶν. Συλληφθεὶς ὑπὸ τινων νέων ἐξεσπάθωσεν, ἀλλ' ὠδαιγήθη ὑπὸ συνοδείᾳ εἰς τὸ Δημαρχεῖον ἀνακριθεὶς ἐδήλωσεν ὅτι καλεῖται Χόλμαν καὶ ὅτι ἀνήκει εἰς τὸ 132 σύνταγμα ἐν Μῆτς καὶ ὅτι παρσούρη ὑπὸ τοῦ ἀφηνιάσαντος Ἰππου τσο. Πιστεύεται ἐν τούτοις ὅτι μᾶλλον στοίχημα ἐτέθη μεταξὺ Γερμανῶν ἀξιωματικῶν τὸ ὅποιον ἀνέλαθεν οὗτος νὰ ἐκτελέσῃ. Ἀπαλυθεὶς ὠδήγηθη εἰς τὰ μεθόρια.

ΠΛΑΝΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ

Εἰς τὴν πόλιν Ἀμιέν τῆς Γαλλίας, εἶχε πρὸ πολλῶν μηνῶν καταδικασθῆ ὑπὸ τοῦ κακούργου δικαστοῦ ἡ γυνὴ Δρουῶ, ὡς δηλητηρίασασα τὸν σύζυγόν της καὶ τὸν ἀδελφόν της, ἐν συνοχῇ μετὰ τινος Δελπόργκ, τὸν ὁποῖον ὑπετίθετο ὅτι ἡγάπα. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἦτο ἀποτελεσματικῆς πλάνης, προσελθούσης ἐκ τῆς ἀτελοῦς αὐτοκτίας τὴν ὁποίαν οἱ ἐπιχώριοι ἱατροὶ εἶχον ἐνεργήσει ἐπὶ τῶν πτωμάτων τῶν νεκρῶν, καὶ ἐκ μαρτυριῶν τινων ἀντιφατικῶν, αἵτινες ἐνίσχυσαν τὰς κατὰ τῆς χήρας Δρουῶ ὑπονοίας. Ἄλλ' εἰς τὸ χωρίον Μελωταί, ὅπου οἱ σύζυγοι Δρουῶ ἔζων, ὁ κόσμος ἦτο πεπεισμένος περὶ τῆς ἀθωότητος τῆς γυναικὸς καὶ δια τοῦτο ὁ δήμαρχος τοῦ

Μαλωνεὶ ἔδωσαν ἀναφορὰν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ὅπως διαταχθῇ ἡ ἀναψηλάφησις τῆς δίκης. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀκριβέστεραι παρατηρήσεις καὶ θετικώτεραι πληροφορίαι εἶχον ἀποδείξει, ὅτι ἡ δηλητηρίασις τῶν δύο ἀνδρῶν εἶχε προῦλθῃ οὐχὶ ἐκ δηλητηρίου, ἀλλὰ ἐξ ἀνθρακικοῦ ὀξέος, τὸ ὅποιον ἀνεπτύσσετο εἰς τινὰς ἀσβεστοκαμίνοους, ἐγγὺς τῶν ὀσείων ἢ οἰκογένεια κατόκει. Ἀπεδείχθη δὲ πρὸς τούτοις ὅτι οὐ μόνον ὁ σύζυγος, ἀλλὰ καὶ ἡ γυνὴ Δρουῶ ἦσαν ἀσθενεῖς καὶ εἶχον ἐμῆτους συχνοὺς τρεῖς ἢ τέσσαρας ἐβδομάδας πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τοῦ δυστυχήματος.

Δι' ὅλους τούτους τοὺς λόγους, ἡ ἀναψηλάφησις τῆς δίκης διετάχθη καὶ ἐγένετο πρὸ τινων ἡμερῶν. Ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου ἀπεδείχθη ἡλίου φαινότερον ἢ ἀθώότης τῆς γυναικὸς Δρουῶ, τοῦ ὅπερ παρεδέχθησαν καὶ οἱ ἐννοχοὶ διὰ τῆς ἐτυμηγορίας των. Κατόπιν τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων ἐπεδίκασεν ὑπὲρ τῆς ἀθωώσεως ἀποζημιῶσιν 40,000 φράγκων πληρωτέων ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ἐπὶ τῇ ἀδίκῃ καταδίκῃ αὐτῆς ὡς φαρμακευτριάς.

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΦΑΓΟΙ

Λοιπὸν ἦσαν καὶ οἱ Ἄγγλοι ἄλλοτε ἀνθρωποφάγοι; Καὶ οἱ πρόγονοι τοῦ σημερινοῦ Τζὼν-Μπούλλ, τοῦ διεκδικούντος τὰ πρωτεῖα εἰς τὸν πολιτικόν, εὐωχῆθησαν ποτὲ μὲ ἀνθρώπινα κρέατα.

Ναὶ λέγει ἡ ἐσχάτως γενομένη ἀνακάλυψις ἐκ τῶν παραδοξωτάτων καὶ ἀπιστευτοτάτων, ἀνακάλυψις οὐχ ἦττον ἀληθινή.

Εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Μπραίντρου, τῆς Κομητείας τοῦ Ἔσσεξ εὐρέθη ἡ τρομερὰ ἀπόδειξις τοῦ ὅτι οἱ πρόγονοι τῶν σημερινῶν Ἄγγλων ἦσαν κανιβάλοι.

Ἀνθρώπινα κόκκαλα καὶ ἀνθρώπινα κρανία εὐρέθησαν ἐπιμελῶς ταξινομημένα ἀναμιξῆ μετ' ἀνθρώπων καὶ βοῶν καὶ προβάτων. Τ' ἀνθρώπινα κόκκαλα ἦσαν ροκανισμένα ἀπὸ δόγτια ἀνθρώπων, πολλὰ δὲ ἐξ αὐτῶν ἦσαν ἐσχισμένα κατὰ μήκος ὑπὸ ἐργαλείων, πρᾶγμα τὸ ὅποιον δὲν ἤμποροῦσε νὰ γίνῃ παρὰ μόνον ἀπὸ ἀνθρώπους κανιβάλους, οἱ ὅποιοι ἤξευραν καλὰ τὴν δουλειά τους.

Διότι ἔπεσαν τὸ κόκκαλο αἴφνης τοῦ μηροῦ τὰ ἐσθικίζαν εἰς τὴν ἄκραν ὀλίγον, καὶ ἔχωναν μέσα μίαν δυνατὴν σφήνα, ἐπὶ τῆς ὁποίας κτυπῶντες κατόπιν διήνοιγον καὶ διεσχίζον τὸ ὅστυν μέχρι τοῦ ἄλλου ἄκρου του καὶ ὁ μυελὸς ἐξεχύνετο μόνοςτου !

Φαίνεται δὲ ὅτι οἱ ἀξιομακάριστοι ἐκείνοι Βρεττανοὶ εὕρισκαν ἐξαιρετικὴν ὄλω εὐχαρίστησιν μὲ τὸν μυελὸν προπάντων τῶν ὀστέων τῶν μηρῶν καὶ μάλιστα τοῦ κρανίου. Διότι ὅλα τ' ἀνθρώπινα κρανία τ' ἀνευρεθέντα εἰς τοὺς προϊστορικοὺς ἐκείνους σωροὺς ἔφεραν καὶ ἀπὸ μίαν τρύπαν εἰς τὸ ὀπίσθεν μέρος τεχνικωτάτην, δι' ἧς ἐβγαζαν τὸν μυελόν, ὁ ὁποῖος ὕστερα ἀπὸ τὴν εὐωχίαν τῶν σαρκῶν, θὰ τυὺς ἐχρησίμευεν ὡς ἔξωχον ἐπιδόρπιον. Τὸ περιεργώτερον εἶνε ὅτι καὶ τὰ κόκκαλα τῶν ζῴων ἦσαν δουλεμμένα καθ' ἕνα τρόπον καὶ τ' ἀνθρώπινα. Πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἀποδεικνύει ὅτι οἱ Ἄγγλοι ἐκείνοι, τίς οἶδε ποίας ἐποχῆς, ὅταν δὲν εἶχαν πλέον τί νὰ φᾶνε, ἐτρώγοντο μεταξὺ τους καὶ μὲ τὴ σειρά τους.

Τὰ ὀστᾶ αὐτὰ ἀφοῦ τὰ ἐσχίζαν καὶ τοὺς ἐτρώγαν τὸ μεδοῦλι, τὰ συνήρμοζον παλιν τὰ δύο τεμάχια, καὶ τὰ ἐναπέθετον μετὰ τῶν ἄλλων.

Τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην τοῦ σωροῦ τῶν ἀνθρωπίνων ὀστέων τὴν ἔκαμεν ἕνας κληρικὸς ἄγγλος, ὁ ὁποῖος εἶνε περισσότερον ἀρχαιολόγος παρὰ κληρικὸς.

Αὐτὸς δὲ ἀφοῦ ἐξήτασεν ἐπιμελῶς τὰ ὀστᾶ καὶ τα κρανία ἐξέφερε τὴν πεποίθησιν ὅτι αὐτὰ ἐχρησίμευσαν ποτε ὡς ἔδεσμα ἄγγλων κανιβαλων.

Τὴν αὐτὴν δὲ γνώμην ἔχουν καὶ ἄλλοι ἄγγλοι φυσιοδίφαι, οἱ ὅποιοι ἐξήτασαν ἐπισταμένως τὰ θαυμάσια αὐτὰ λείψανα τοῦ ἀγγλικοῦ κανιβαλισμοῦ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΤΕΧΝΟΥΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Πληρώσατε τὴν διάνοιαν καὶ τὴν καρδίαν ὑμῶν ὅσον καὶ ἂν εἶναι εὐρεταὶ ἰδεῶν καὶ αἰσθημάτων τῆς συγχρόνου ἐποχῆς καὶ θέλετε δρᾶσαι τοὺς καρπούς τῆς ἐργασίας ἡμῶν. Γκαίτε.

Οἱ ἀνθρώποι συνήθως μικτηρίζουσι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον δὲν κατανοοῦν. Πρὸ τοῦ ὠραίου καὶ καλοῦ γογγίζουσιν ὅπερ συχνὰ τοῖς εἶναι ἐπαχθέστατον. Γκαίτε.

Ὁ Alfred de Mussel δύο προσόντα θεωρεῖ ἱκανὰ πρὸς σωτηρίαν ποιήματος, τὸ ν' ἀρέσῃ εἰς τοὺς πολλοὺς καὶ συγχρόνως εἰς τοὺς ὀλίγους τοὺς εἰδήμονας.

«Τί νὰ εἰπώμεν περὶ ἀνθρώπων, οἵτινες οὔτε ὑπὸ τῆς φύσεως εἰς τοῦτο κεκλιμένοι οὔτε διὰ τῆς τέχνης παρασκευασθέντες, πλημμυρίζουσι τὸν κόσμον ποιημάτων, ἅτινα νοπὰ εἰσέτι καὶ ἀγνίζοντα ρίπτονται εἰς τὴν κίνιν; Οἵτινες αὐτοὶ ἑαυτοὺς χειροτονοῦντες καὶ ὀνομάζοντες ποιητὰς, ἀν εὐρωσιν καὶ ἄλλον μωρὸν νὰ τοὺς ἐπαίνεσθαι καθίστανται ἀφόρητοι. Ἄλλὰ ἵνα μὴ φανῇ ἄδικος ἡ περὶ τῶν ψευδοποιητῶν κρίσις μου, πρέπει νὰ συλλογισθῆτε ὅτι ἡ ποίησις δὲν εἶναι ἄρτος ἐπιούσιος ὥστε ἐν ἐλλείψει ἄλλου καλλιτέρου ν' ἀρκώμεθα εἰς τὸν κατώτερον. Δὲν εἶναι πτώτης ἀνάγκης πρᾶγμα, ἀλλὰ τρῆψη καὶ πολυτέλεια, ἥτις πρέπει ἢ νὰ εἶναι καλὴ ἢ νὰ λείπῃ διόλου.

Κωνσταντῖνος Δίσωπος

ΑΝΤΙ ΕΛΕΓΕΙΟΥ ΕΙΣ Α. Μ. ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ ΒΙΚΤΩΡΙΑΝ

Τῆς εὐτυχίας τὰ δῶρα πλοῦσια καὶ τῆς Νίκης οἱ δάφνες ἀφθαρτες σ' ἐστολίσανε. Δίκαιος ὕπνος σ' ἐκοίμισεν ὡ Βασίλισσα !

Ἡ τύχη σοῦ ἐχάρισε τῆς Ἀλβιῶνος τὸ θρόνον κ' ἐχάρεις τὴ χαρὰ τῶν μεγάλων ἔργων, ποῦ τῆς πατρίδος τὸ σύνορον ἀπειρο δείχνει.

Τῆς Ἀρετῆς τ' ἀγὰ κρῖνα γύρω στὸ θρόνον σου ἐλάμψανε κ' ἡ ἰδικὴ μας ἀναγάλλισιν ἡ Πατρίδα ἐνωμένη μὲ τὰ Ἐπτάνησα !

Κοιμήσου κ' ὁ θάνατος στῆς μάχης πέρα ἀρπάζοντας ἀστέρια κ' ἄλλο ἐτοιμάζει στόλισμα στῆς Πατρίδος σου τὴν Ἱστορία !

ΑΡΧΑΙΩΝ ΓΝΩΜΙΚΑ

Εἴ βούλει ἄλυπον βίον ζῆν, τὰ μέλλοντα συμβαίνειν ὡς ἦδη συμβεβηκότα λογίζου. Ἐπίκτητος Βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος. Δισχυδῶς Θανεῖν ἀριστον ἐστὶ ἢ ζῆν ἀθλίως. Φιλήμων

Φεῦγε ἠδονὴν φέρουσαν ὕστερον βλάβην. Ἀλεξίς Ἀγάπα τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν μὴ τὴν ὑπερβάλλουσαν κτῆσιν ἀλλὰ τὴν μετρίαν ἀπόλαυσιν. Ἰπποκράτης

ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ

Ο ΝΕΟΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΦΑΝΟΣ ΑΣΥΕΡ

Ο Άουερ τῆς Βιέννης, ὁ εφευρέτης τοῦ γνωστοῦ φωτισμοῦ ἐπενόησε φανὸν ἠλεκτρικόν, προωρισμένον νὰ παραγάγῃ ἐπανάστασιν ἐν τῇ τέχνῃ τοῦ φωτισμοῦ. Δὲν ἀπεκάλυψεν ἀκόμη τὰς λεπτομερείας τῆς νέας εφευρέσεώς του, γινώσκεται δὲ μόνον, ὅτι ὁ νέος φανὸς εἶνε 1) 2 φορές ὀλιγώτερον δαπανηρὸς τοῦ συνήθους φανοῦ Ἄουερ διὰ φωταερίου. Ὁ δόκτωρ Σλάνις, ὁ ἐξετάσας τὸν νέον φανόν, ἀποφάνεται, ὅτι ἀποδίδει φῶς λίαν λευκὸν καὶ εἶνε προωρισμένον νὰ ἐπιδείξῃ ἐπιτυχίαν καταπληκτικὴν.

Ἐπὶ νέου ὄλως συστήματος ὁ μέγας Ἐδίσσον κατεσκεύασεν νέον συμπυκνωτήρα διὰ τοῦ ὁποίου ἡ ἀποθηκευμένη ἠλεκτρικὴ δύναμις οὐδεμίαν ὑφίσταται ἀπώλειαν. Βεβαιοῦσιν ὅτι ὁ νέος συμπυκνωτήρ θὰ φέρῃ ἐπανάστασιν εἰς τὰ σημερινὰ μέσα τῆς διὰ ξηρὰς καὶ θαλάσσης συγκοινωνίας.

ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

Ἀγοράζετε ἀπὸ τὸ φαρμακεῖον ὀλίγον «κόμμι τραγακάνθου εἰς κόνιν, τὸ φυλάσσετε εἰς ἓνα κουτάκι, καὶ πρὶν βάλετε τὴν «πλάκα» εἰς τὸ στόμα σας, ἀφοῦ τὴν πλύνετε, τὴν ἀλείψετε μὲ αὐτὴν τὴν κόνιν. Τὸ κόμμι τῆς τραγακάνθου στερεώνει καλὰ εἰς τὴν θέσιν τῶν τὰ ψεύτικα δόντια. Εἶνε ἐντελῶς ἀβλαβὲς καὶ ἔχει τὸ μέγιστον προτέρημα ὅτι δὲν ἔχει ὀσμὴν οὔτε γεῦσιν.

Διὰ τὰ καστανὰ μαλλιά τὰ ἔχοντα πυρὰς ἀποχρώσεις ἀποκτοῦν ὠραῖον βαθὺν καστανὸν χρῶμα, ὑγραίνόμενα δι' ὕδατος ἢ οἶνοπνεύματος ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀφῆθησαν ἐπὶ τινος ἡμέρας φύλλα καρυδιᾶς. Διὰ τοὺς φαλακροὺς τὸ μόνον ἀποτελεσματικὸν φάρμακον εἶνε ἡ περούκα.

Βράσατε καλῶς ἐντὸς 100 δραμίων ὕδατος 25 δράμια καπνοῦ καὶ ἀφήσατε τὸ ἀφέψημα νὰ κρυώσῃ. Βυθίζουσαι κατόπιν εἰς αὐτὸ μίαν ψήκτραν πλύνετε δι' αὐτῆς τὸ ρυπαρὸν περιλαίμιον τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον τὴν καθαριότητα ἀνακτᾷ ἀλλὰ καὶ τὸ χρῶμά του.

Ἀποτελεῖται ἀπλουστάτα ἀπὸ χυμὸν λεμονίου καὶ ἀπὸ ἀσπράδι αἰγού, εἰς ἴσας ποσότητας. Τὰ κτυπᾶτε μαζῆ μέσα εἰς ἓνα βερνικωμένο πῆλινο βαζάκι καὶ τὰ βάζετε νὰ ζεσταθοῦν στὴ φωτιὰ μέχρις ὅτου πῆξουν καὶ γείνουν πομμάδα.

Ὅταν πρόκειται νὰ μεταχειρισθῆτε τὴν ἰσπανικὴν αὐτὴν πομμάδα, πλύνετε πρῶτα τὸ πρόσωπόν σας μὲ νερὸ ὅπου ἔχει βράσει ρύζι, διότι ἔτσι μόνον ἡμποροῦν νὰ ἐξαλειφθοῦν αἱ κόκκιναι κηλίδες καὶ νὰ γείνη λευκότατον καὶ λαμπρότατον τὸ ὠραῖον προσωπάκι σας. . .

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

— Ἐνθυμῆσαι τὴν πρώτην φοράν ποῦ μάλωσες μὲ τὴν γυναϊκά σου :

— Πῶς ὄχι.

- Γιατί ἐφιλονικήσατε τότε :
- Γιὰ ἓνα φιλί.
- Καὶ δὲν τῆς ἀρέσουν τὰ φιλιά :
- Πολὺ μάλιστα.
- Αἴ λοιπόν :
- Μὰ εἶχα φιλήσει μίαν ἄλλην.

— Βρὲ ἀδερφέ τί ἐτήκωσες τὸ γιὰκ σου ἔτσι ; δὲν κάνει τόσο κούρ.

— Μωρὲ τί μᾶς λές : Ἄς φοροῦσες καὶ σὺ πάλτὸ γὰ νὰ βλέπες τί κούρ κάμει.

- Λοεπὸν δὲν τὸν θέλεις τὸν φίλον :
- Ὅχι, ποτέ.
- Μὰ γιατί, λένε, ὅτι εἶναι μεγαλόκαρδος :
- Ἀκριβῶς γι' αὐτό. Ἔχει μεγάλη καρδιά καὶ μπορεῖ νὰ ἀγαπήσῃ μιὰ ντουζίνα συγγρόνως.

- Ἐκείνη πρὸς ἐκείνον :
- Μὰ παῦσε ἐπὶ τέλος τὰς κολακειάς σου. Θὰ κλείσω τὰ αὐτιά μου μὲ τὰ χέρια μου...
- Καὶ ἐκεῖνος νομίζων ὅτι τῆς λέγει νέαν κολακειάν :
- ὦ, δὲν εἶνε δυνατόν. Τὰ χεράκια σου εἶνε τόσον μικρά.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Κατὰ τὴν μάχην τοῦ Ἀβουκίρ ἐν Αἰγύπτῳ ὁ Ναπολέων ἰδὼν σῶμα Μουσουλμάνων, οἱ ὅποιοι ἐζήτουν νὰ κόψουν τὴν συγκοινωνίαν μὲ ἓνα σῶμα τεῦ στρατοῦ αὐτοῦ, ἐστράφη αἰφνης πρὸς τὸν στρατηγὸν Ντεβοῦ.

— Ντεβοῦ. Πιάτε διακοσίους ἄνδρας καὶ πηγαίνετε νὰ τοὺς συλλάβετε ἁμέσως ὅλους.

Ὁ στρατηγὸς ἐθεώρησε τὴν διαταγὴν δυσανάλογον καὶ ἐψιθύρισε.

- Μὰ δὲν θὰ λάβω λοιπὸν ἐγὼ μέρος στὴν μάχην !
- Σὲ καθαίρω ! Ἀπήτησεν ὁ Ναπολέων.
- Ὁ Ντεβοῦ τὰ ἔγχεσε καὶ ἔπρεξεν ἁμέσως νὰ ἐκτελέσῃ τὴν διαταγὴν.

Τὴν ἐπιούσαν ὁ Ναπολέων καλέσας τὸν Ντεβοῦ τῷ εἶπε :

— Λέγε μου τώρα τὰ παράνοιά του. Εἶμαι πρόθυμος νὰ σὲ ἀκούσω, ἀλλ' ὅταν διατάσω θέλω νὰ μὲ ὑπακούουν !

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθιστῶμεν γνωστὸν εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομητὰς μας ὅτι περιδεύων ἀντιπρόσωπος τῆς «Ἀττικῆς Ἴριδος» εἶναι ὁ Ν. Διαμαντόπουλος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐπιτετραμμένος τὴν εἰσπραξίν τῶν συνδρομῶν.

Ἡ Διεύθυνσις

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΗΛΕΚΤΡΑ. — Ἐμμετρὸς μετάφρασις τοῦ δράματος τῷ Σοφοκλέους εἰς γλωτταν γλαφυράν καὶ ἀρμονικὴν ἀνάλογον τοῦ ἔργου ἐφιλοτεχνήθη καὶ ἐξεδόθη εἰς καλλιτεχνικὸν τεῦχος ὑπὸ τοῦ τελειοφοίτου τῆς φιλολογίας καὶ καλλιτέχου κ. Ν. Κυπαρίσση.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΛΕΥΚΩΜΑ

Μηνιαῖον εἰκονογραφημένον περιοδικὸν ἀγγέλλεται ὑπὸ τῶν δραστηρίων νέων κ. Τέγα Χρήστοβιτς καὶ Δύμου Βρατσάνου δημοσιογράφου. Ἡ ἐτησία αὐτοῦ συνδρομὴ δραχ. 15, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ 15 φράγκα,

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. — Ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1901. Εἰκονογραφημένον περιοδικόν.

Τύποις Κτερά